І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 230. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 15-го ГРУДНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 15, 1967 No. 230. VOL. LXXIV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 14 листопада, 1967

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ІЗ КОННЕКТИКАТУ Томас Дж. Дадд вносить скаргу проти журналістів Дру Пірсона і Джека Андерсона, які на основі викрадених співробітниками сенатора Дадда документів надрукували статті про те, що сенатор Дадд зловживав публічними фондами. Сенат перевів в цій справі слідство і „цензурував" сенатора Дадда. Тепер сенатор вніс скаргу до суду проти вище згаданих журналістів за те, що вони на основі викрадених документів вбачали у вчинках сенатора „негарні мотиви." Адвокат сенатора знає, що важко його клієнтові добитися того, щоб суд покарав журналістів, які використали крадені документи.

ВБОГІ З СІЛЬСЬКИХ РАЙОНІВ ДОМАГАЮТЬСЯ негайної допомоги для людей, які не мають праці, живуть в голоді і в холоді, хоч і чують слова з уст високих урядовців про допомогу. В залі Державного Департаменту відбулася в цій справі нарада, в якій були представники сільської бідноти: негрів, дрібних фармерів та індіян. В нарадах взяли участь шість членів кабінету, президента Джансона. Негритянка з Теннесі заявила: „нарід в моїм повіті голодний, живе в холоді, потребує освіти, а головно чекає на працю, якої нема, хоч Уряд її обіцяє." Вона сказала, що в програмі нічого не чула про Бога, а „ми ж потребуємо і його в плянуванні." Представник фармерів сказав, що їх голос — це голос в пустині.

КАНАДА ЗАКЛЮЧИЛА ДОГОВІР із Комуністичним Китаєм про продаж 78.4 мільйона бушлів пшениці, як про це повідомив Палату Громад міністер торгівлі Роберт Г. Вінтерс. Переговори велись довший час в Кантоні в Китаї. Згідно з заключеним договором Китай має купити до 1969-го року в Канаді від 4.5 мільйона тонн пшениці до 7.6 мільйона тонн. Ціна пшениці невідома. 78.4 мільйона бушлів, які вже сторговано, рівняються майже 2 мільйонам тонн.

ТІЛЬКИ КОНГРЕС МОЖЕ ЗБІЛЬШИТИ ЦІНУ на золото, яка тепер становить 35 дол. за одну унцію. Президент Джансон недавно заявив, що він не збільшить ціни на золото. Та спеціяліст від фінансових справ, конґресмен демократ із Висконсину, Ґенрі Русс сказав, що не Президент, а Конґрес може змінювати ціну на золото. Цей конґресмен заявив, що ніколи не збільшать ціни за золото понад 35 дол. за одну унцію. Також три інші конґресмени демократи Карл Алберт, Гейл Боґґс і Вілбур Д. Міллс заявили, що ЗДА не будуть нагороджувати спекулянтів, які купують золото, та не будуть збільшувати ціни на золото. Спекулянти купували золото у зв'язку з девальвацією англійського фунта.

РИЧАРД М. НІКСОН МАЄ БРАТИ УЧАСТЬ у правиборах в різних стейтах 1968-го року — заповідають прихильники колишнього віце-президента. Ніксон буде кандидувати в тих стейтах, де може бути кандидатом „улюблений син" стейту. Ціль кандидування Ніксона у правиборах: здобути делеґатів із тих стейтів та запевнити собі те, що „улюблений син" стейту підтримає на Номінаційній Конвенції Ніксона. Ніксон мав би брати участь у правиборах в Ню Гемпширі, Висконсині, Небрасці, Ореґоні, Індіяні та Південній Дакоті. А можливо, що ще і в Пенсилвенії, Массачусетсі, Огайо, Флориді, Каліфорнії, Ню Джерзі та Іллиной.

У СВІТІ

СІМ ЗАХІДНІХ ДЕРЖАВ РІШИЛИ БОРОНИТИ ЗОЛОТО проти спекулянтів і свідомих противників долярової розрахункової системи. ЗДА, Британія, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Швайцарія перевели нараду у Базелі в Швайцарії, де вирішили практичні засоби проти масового скуповування золота, яке підважує вартість доляра. Франція, президент якої де Ґолль висловився за заступлення золотом доляра, як розрахункової системи, не взяла участи в тій конференції. Одна унція золота варта 35 дол. ЗДА не підвищать цієї ціни.

ЄГИПЕТ ЗГІДНИЙ НА ВСТАНОВЛЕННЯ ЗНЕВТРАЛІЗОВАНОЇ І ЗДЕМІЛІТАРИЗОВАНОЇ СМУГИ по своєму боці на Синайському півострові, якщо й Ізраїль вздовж свого кордону створить таку смугу. Передумова — щоб Ізраїль взагалі звільнив зайнятий ним єгипетський Синайський півострів. Єгипет має кордон з Ізраїлем довгий на 125 миль. Війна у червні ц. р. вибухла після того, як Єгипет зажадав відкликати міжнародне військо Об'єднаних Націй з ізраїльсько - єгипетського кордону та перекинув на Синайський півострів 80.000 свого війська.

СЕНАТОР ЧАРЛЬЗ ПЕРСІ, РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ З ШИКАҐА, ОПОВІВ СВОЮ ПРИГОДУ, яку мав в Південному В'єтнамі, коли то він з власної ініціятиви полетів гелікоптером у товаристві своєї дружини і 4-ох товаришів своєї подорожі, до знищеного комуністичними терористами села Даксон. Пані Персі залишилась у гелікоптері, а Персі з своїми товаришами пішов до напів спаленого села, в якому комуністи вбили в минулому тижні коло 200 осіб та забрали з собою в джунґлю коло 500 осіб, всю решту тамошніх мешканців. В тому самому моменті комуністи почали обстрілювати ту групу американців. Гелікоптер негайно відлетів, а залишені американці, які мали всього один кріс і одну пістолю, скрились за розваленими халупами. За 15 - 20 хвилин надлетіли американські гелікоптери, які забрали сенатора і його товаришів.

ЕСПАНСЬКИЙ НАЙВИЩИЙ СУД ВИРІШИВ, що всі страйки в Еспанії є „у принципі" нелеґальними. Це рішення Найвищого Суду у практиці ліквідує постанову зревідованої два роки еспанської конституції, за якою страйки, що не мають політичного характеру, а є „умотивовані економічно", — не є нелеґальними актами. Робітники вбачали в тій клявзулі нової конституції покращання робітничих прав в Еспанії, в якій завжди ще існує авторитарний режим, опертий на одній урядовій партії Фалянґа.

СОВЄТСЬКІ ЛІТАКИ Й ЛЕТУНИ СТОЯТЬ НА СЛУЖБІ ЛІВОГО УРЯДУ в арабській державі Ємені. В минулому тижні єменські роялісти збили літак типу МІГ-19, при чому згинув пільот. Знайдені при ньому документи стверджували, що це совєтський сотник (капітан) 20 листопада ц. р. Совєти прислали Єменові перший транспорт своїх джетових бомбовиків — разом з пільотами, — щоб заступити відкликане з Ємену єгипетське летунство, яке активно помагало республіканцям в громадянській війні проти монархістів. Совєти обіцяли лівому єменському урядові 20 бомбовиків. З відходом єгипетського війська — відразу взяли верх монархісти.

ЗДА мають ракету, яка може скидати бомби під час лету на різні міста

Вашинґтон. — Високий урядовець Департаменту Оборони повідомив 13-го грудня, що ЗДА мають таку ракету, яка під час лету понад ворожою територією зможе бомбардувати різні місцевості. Це повідомлення зробив директор дослідного інженерського відділу при Департаменті Оборони Джан С. Фостер. Він сказав, що одна випущена ракета зможе мати численні атомові ракети, які будуть відриватися від цього „космічного автобуса" та бомбардувати різні місцевості. Ці бомби можуть бути скинуті на одну місцевість, або на різні місця, згідно з потребою команди, яка випускатиме цей „космічний автобус" із атомовими бомбами. Ці ракети з бомбами можна буде випускати з баз ракет Мінутменів або із влаштувань на підводних човнах Посейдон. Фостер склав повідомлення про цю нову американську зброю в Даллесі в Тексасі на зборах Товариства Приятелів Армії. Він сказав, що ця нова американська зброя має бути відповіддю на те, що СССР розмістив протиракетну зброю довкола деяких важливих під оборонним оглядом місцевостей. Дехто думає, що ця нова американська зброя була і є причиною того, що досі ЗДА не спішилися з тим, щоб розміщувати протиракетну зброю довкола важливих місць у ЗДА. Недавно секретар оборони Роберт МекНамара сказав, що єдиним певним засобом проти совєтських ракет є успішна американська офензивна зброя. На думку Р. МекНамари нема протизброї проти ракет, що спадають із повітря. Дійсна оборона — це свої кращі, успішніші ракети.

Конґресова Конференція схвалила на допомогу закордонові $2.3 більйона

Вашинґтон. — Палатно-Сенатська Конференція 13-го грудня признала на допомогу закордонним державам тільки 2,315,680,000 дол. в цьому фінансовому році, що скінчиться 30-го червня 1968. Ця сума є майже на один більйон менша від тієї, якої вимагав президент Джансон — 3,250,000,000дол. Місяць тому Президент заявив, що сума 2.86 більйона дол., яку тоді схвалював Конґрес, рішуче замала, і вона не дозволить Урядові запевнити і збільшити безпеку в світі. Та і Сенат і Палата Репрезентантів не взяли до уваги цих слів Президента і ще більше зменшили суму, що її зможе видати Уряд на допомогу закордонним державам. Сенат признав був на цю ціль 2.8 більйона дол., а Палата тільки 2.2 більйона дол. На спільній Конґресовій Конференції компромісово признали 2,315,680,000 дол. З цієї суми 1,915,680,000 призначені на економічну допомогу і 400 мільйонів на військову. Президент Джансон просив Конґрес про 2.63 більйона на економічну допомогу і 620 мільйонів на військову. Рішення Конференції має затвердити Палата 14-го грудня, а Сенат 15-го грудня.

В листопаді значно зменшилося число безробітних

Вашинґтон. — Статистичне бюро Департаменту Праці повідомляє, що в листопаді ц. р. значно зменшилося число безробітних і становило 3.9 відсотка всіх робітних сил країни. В жовтні ц. р. відсоток безробітних виносив 4.3 відсотка. Оце зменшення відсотка безробітних в одному місяці аж на 0.4 відсотка є найбільшим від 1961-го року, коли то економіка цієї країни в швидкому темпі виходила з попередньої рецесії. Це зменшення числа безробітних є новим арґументом для Уряду домагатися збільшення податків, щоб стримати зашвидкий ріст економіки та спинити інфляцію. Ось головні пункти звіту Статистичного бюра про стан затруднення. Число затруднених збільшилося в листопаді на 450,000 в порівнянні з жовтнем. Число нефармерських затруднених збільшилося на 480,000. Число безробітних між неграми в листопаді зменшилося до 7.3 відсотка; в жовтні воно становило 8.8 відсотка. Число годин праці в тижні в листопаді виносило 40.91, а в жовтні 40.7. В листопаді не було страйків, і це є однією з причин поліпшення ситуації на ринку праці, — стверджує комісар від статистики Артур Б. Росс.

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ГЕРМАНЮК ОДЕРЖАВ МЕДАЛЮ 100-ЛІТТЯ КАНАДИ

Вінніпеґ. — Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді Архиєпископ Кир Максим Германюк одержав з Оттави відзначення „Медалю Сторіччя" з приводу 100-річчя канадійської державности і незалежности. У супровідному листі сказано, що ця медаля є виявом признання за велику працю для канадійського народу.

В ЙОГО ГРУДЯХ Б'ЄТЬСЯ ЧУЖЕ СЕРЦЕ

Луїс Вашкански, якому в шпиталі в Кейп Тавні у Південній Африці замінили його хворе серце здоровим убитої в нещасливому автомобільному випадку дівчини, з кожним днем приходить до здоров'я, дивуючи світ цим довершеним на ньому першим в історії успішним перещепленням серця.

ГРЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ ВТІК ДО ІТАЛІЇ ПІСЛЯ НЕВДАЧНОЇ СПРОБИ ЗМІНИТИ ВІЙСЬКОВИЙ УРЯД

Атени. — Грецький король Константин утік до Риму разом із родиною, після того, як його спроба змінити в Греції існуючий там від 21 квітня ц. р. військовий режим — не мала успіху. Король Константин проголосив з радіостації в місті Ляриссі у північно-східній частині Греції заклик до народу й армії — виступити проти уряду, який постав 21 квітня ц. р. внаслідку військового перевороту, що його затіяла й перевела група старшин — без попереднього порозуміння і згоди короля. Константин виявив тепер, що його поставили тоді перед доконаний факт і що він старався ладнати з настановленим тоді військовим режимом, сподіваючись, що помалу вернеться демократичний устрій. Однак тепер — твердив Константин — існуючий уряд вживає заходів задля „стабілізації бунтівників і встановлення тоталітарного режиму". Король Константин звернув увагу на конечність мати прихильність у зовнішньому — західньому — світі і мати законний конституційний лад в державі. Однак король Константин застерігся, що не може бути порозуміння з комуністами, бо „впродовж останніх 25-ох років комуністична меншість не робила нічого іншого, як тільки старалась скинути наш політичний і соціяльний режим, а насильницькими й підступними способами приносила нещастя й руїни. Вона затруює молодь та загрожує самому мирові". Король запевняв у своєму заклику, що він вірить у відродження та сприятиме кожній спробі в напрямку до нього. „Греки, йдіть за мною на шляху до національного відродження в любові, довір'ї і розумі. Крокуймо вперед з'єднані. Хай живе Греція".

Однак той патріотичний заклик короля Константина не зумів приєднати на його сторону більшости армії. Генерали й полковники з теперішньої керівної хунти зберегли за собою командування над військовими частинами, які обсадили всі державні будинки в Атенах. Уряд назвав виступ короля Константина „контрреволюцією змовою" та закликав до збереження „національної революції з 21 квітня ц. р." Коли король побачив, що йому не вдалося скинути панівного в Атенах уряду — він виїхав з Греції. В Атенах проголошено новий уряд, в якому прем'єром і міністром військових справ став дотеперішній фактичний голова хунти, полк. Георг Пападопульос, а міністром внутрішніх справ — ген. Стиліянос Патакос. На „віце-короля" призначено мало відомого генерала Георґа Зойтакіса. Зв'язок зовнішнього світу з Атенами був перерваний і тому відомості про події в Греції неясні і неповні. Грецький міністер закордонних справ Панайотіс Піпінеліс перебуває в Брюсселі на конференції Ради Атлантійського Союзу (НАТО) і його той переворот несподівано заскочив. Не відомо, як дальше розвинуться тамошні події. Покищо всі західні союзники Греції, включно з Америкою, зайняли вичікувальне становище, не втручаючись до тих внутрішніх справ Греції.

В'єтнамські комуністи інформують Об'єднані Нації про своє політичне становище

Об'єднані Нації. — Румунська делеґація в Об'єднаних Націях передала генеральному секретареві ОН У Тантові 30-сторінковий документ у французькій мові, де схоплено становище т. зв. Фронту Національного Визволення, що є політичним раменем В'єтконґу, себто комуністичної повстанської армії у Південному В'єтнамі. Цю плятформу прийнято буцім-то в серпні ц. р., на конґресі Фронту Національного Визволення, переведеному у невідомому місці. У тій плятформі підкреслюється нібито незалежне від Москви й Пейпінґу становище Фронту Національного Визволення, його сприяння „демократії" з коаліційним урядом у Південному В'єтнамі, із збереженням приватної власности та „невтральністю" у закордонній політиці. Урядові південно - в'єтнамські кола окреслили зразу же ту плятформу комуністів, як пропаґандивний трюк, з метою збаламутити західній світ. Тому тепер також обсерватор Південного В'єтнаму в Об'єднаних Націях запротестував проти того, щоб між членами ОН поширювати пропаґандивний матеріял комуністичних підпільників-терористів, які в очах законного уряду Південного В'єтнаму є злочинними бунтарями. Однак з інших кол в Об'єднаних Націях вказують на факт, що коли до цього часу північні й південні в'єтнамські комуністи бойкотували Об'єднані Нації і відмовляли їм всякого права втручатись у справу В'єтнамської війни, то тепер таки за згодою тих комуністів румуни передали офіційно У Тантові той південно - в'єтнамський комуністичний документ для поширення між делеґаціями ОН.

НАТО скріплює свої внутрішні зв'язки

Брюссель. — На внесення бельгійського міністра закордонних справ П'єра Гармеля Рада Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) рішила скріпити внутрішні політичні зв'язки між 15 членськими державами того найбільшого військово-політичного оборонного бльоку. Всупереч становищу Франції, що оборона західнього світу проти можливої совєтської аґресії повинна спиратися на двосторонніх військових союзах західніх держав, рішено, що ця оборона залежна також від цілости НАТО, як багатодержавного союзу. Прийнято також твердження бельгійського міністра закордонних справ, що ЗДА мусять брати участь у кожному важливому договоренні чи політичних змінах на европейському континенті — проти чого також завжди виступав французький президент де Ґолль. Офіційний комунікат НАТО появиться в цій справі згодом. На конференції міністрів закордонних справ 15-ох членських держав НАТО, включно з французьким міністром Морісом Кув де Мюрвілем, канадійський міністер Пол Мартін закликав Америку, щоб вона стільки само „заризикувала" у В'єтнамі задля миру, скільки ризикувала й ризикує задля воєнної вигри, себто — щоб припинила бомбардування Північного В'єтнаму. Підтримав його данський міністер закордонних справ Ганс Табор. Британський міністер закордонних справ Джордж Бравн твердив, що НАТО не матиме достатньої сили ані поваги, поки Британія не стане членом Европейської Економічної Спільноти, — його підтримав у цьому голляндський міністер Йозеф Люнс.

Вячеслава Чорновола засуджено на 3 роки ув'язнення

Ню Йорк, (Пролог). — Дня 15 листопада ц. р. відбувся у Львові суд над видатним українським журналістом і літературознавцем Вячеславом Чорноволом, якого присудили на 3 роки ув'язнення. Чорновіл є відомий ширшим колам української громадськости в Україні і на еміґрації у зв'язку з його мужньою обороною в'язнених діячів української культури.

Комуністи „регабілітують" страчених комуністів

Київ. — Заарештовуючи і засилаючи представників творчої української молоді, большевицько-московська окупаційна влада одночасно нібито продовжує „виправляти" похибки часів „культу Сталіна". В пляні таких виправлянь, різні видавництва в Києві випустили вже декілька книжок у серії „Борці за велику справу" про тих, кого самі ж комуністи знищили або усунули: В. Затонського, Ю. Коцюбинського, М. Скрипника, Г. Петровського, П. Постишева, С. Косіора... Оправдуючи на вимогу Москви отих знищених Москвою комуністів, автори, яким доручили писати такі книжки, не наважуються говорити правди. Тому, в рецензії на такі видання, поміщеній у „Літературній Україні" з 5 грудня, раз-по-раз сказано: „Проте наприкінці твору він трохи зам'яв і „зім'яв" сувору правду життя, не знайшов художнього вмотивування тому, що сталося з його героєм. Він говорить про якусь дику випадковість, наслідок злої волі, наклепу. Що це за „злі люди", „наклеп", чому все це сталося, залишається незрозумілим"... Про достовірність таких „наукових праць" свідчить ось така характеристика однієї з них у тій же газеті: „Так, наприклад, батько Ю. Коцюбинського („Через терни до зірок") письменник Коцюбинський іноді раптом говорить цитатами з своїх творів, в уста Юрія та інших героїв автор вкладає велемовні вислови або уривки з підручників історії".

Понад 35 кінофільмів про чекістів і „буржуазних націоналістів"

„20 грудня минуло 50 років з дня створення Всеросійської Надзвичайної Комісії по боротьбі з контрреволюцією і саботажем, очолюваної Ф. Дзержинським. В містах і селах УССР з 15 грудня розпочнеться кінофестиваль, присвячений радянським чекістам і прикордонникам. Він відкривається прем'єрою „Слідство триває". Картина розповідає про важку і героїчну професію чекіста, зв'язану з постійним риском. В програмі фестивалю понад 35 художніх і документальних фільмів: „Змова послів", „Надзвичайне доручення", „Співробітник ЧК", „Державний злочинець", „Гра без правил", „По тонкій кризі", „Сильні духом", „В 26-го не стріляти", „Подвиг" та інші. Литовська кінематографія представлена в грудневому репертуарі картиною „Сходи в небо" режисера Р. Вабаласа за однойменним романом М. Слуцкіса. Идеться про перші післявоєнні роки, про боротьбу з буржуазними націоналістами і утвердження Радянської влади в литовському селі". („Культура і Життя" з 7-го грудня).

ГАЗЕТА „БЕЛАРУС" ПРО СКВУ

Видавана Білорусько-Американською Асоціяцією та Білорусько-Канадійським Союзом газета „Беларус" у ч. 128 помістила редакційну вістку під нагол. „Сусьветни Канґрес вольних украінцав" — „Світовий Конґрес вільних українців". Переповівши докладно про перебіг СКВУ в готелі „Ню Йорк Гілтон", про маніфестацію за волю України в „Медісон Сквер Ґарден" і дві антикомуністичні маніфестації в Ню Йорку з нагоди СКВУ, білоруська газета повідомила, що на Конґресі була створена постійна нова установа Світовий Конґрес Вільних Українців з Секретаріятом, який очолив д-р Василь Кушнір з Канади.

Конґрес ухвалив збільшити оплати від поштових посилок

Вашинґтон. — 12-го грудня Конґрес схвалив збільшити оплати від поштових посилок в тій висоті, в якій їх прийняла Конресова Конференція. І так, оплата за пересилку звичайного листа виноситиме 6 центів, тепер — 5; оплата поштової картки виноситиме 5 центів (4); летунський лист — 10 центів (8); летунська картка — 8 (6). Вищі оплати будуть обов'язувати аж від 8-го січня 1968-го року. Конґрес одночасно збільшив платні поштовим працівникам на 6 відсотків, та державним працівникам на 4.5 відсотка. Збільшені платні обов'язують із днем 1-го жовтня 1967-го року. Конґрес спішиться з викінчуванням законопроєктів, бо плянує закінчити свою першу сесію в цьому тижні. Президент Джансон має підписати повищі закони в найближчому часі.

Передбачають конфлікт світу праці з працедавцями в 1968-му році

Бел Гарбор, Флоріда. — Фахівці світу праці та працедавців вже тепер передбачають, що в 1968-му році буде більше число конфліктів між зорганізованим робітництвом та працедавцями, як в цьому році. Повище передбачення висловлено на Конвенції Американської Федерації Праці Конґресу Індустрійних Організацій. Ці самі фахівці гадають, що представник Уряду президента Л. Б. Джансона мусітиме вмішуватися до спорів між робітничими спілками й працедавцями, бо найближчий рік — це рік президентських виборів. Цього року Уряд вмішувався тільки до спору між залізничниками та залізничих компаній та до контрактів, тих робітників, що працювали для оборони. Найближчого року треба буде заключувати новий контракт в сталевій промисловості, на залізницях, та для тих працівників, які працюють для космічної програми. Гадають, що робітничі спілки будуть податливіші в переговорах із працедавцями, бо завелике число страйків може бути арґументом для Конґресу, щоб схвалити протистрайковий закон. Тому сподіваються, що в 1968-му році буде менше втрачених годин праці внаслідок страйків, як в цьому 1967-му році.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31. 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сити і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пуста критика щодо В'єтнаму

Віце - президент Гюберт Гомфрі у своїй промові минулої суботи у Міннеаполісі зробив виклик на адресу тих демократів, які критикують політику Уряду у В'єтнамі, щоб вони поруч із своїми критично - неґативними заввагами подавали конкретні поради, як вести ту політику. Гомфрі боронив теперішню політику Уряду конечністю ставити спротив комуністичній аґресії у Південному В'єтнамі, як загрозі для всього азійського Півдня. Його запит був логічний: чим, як не збройною інтервенцією, можна здвигнути гать проти цієї аґресії? Виклик Гомфрі був звернений головно до Юджина МекКарті, сенатора з стейту Міннесоти, який проголосив свою кандидатуру на президента, власне як опозиціонер супроти політики Линдона Джансона у В'єтнамі.

Не відповідає правді, що противники В'єтнамської війни не подають ніяких порад. Поминаючи таких недобросовісних і односторонніх критиків, що раді були б бачити програ Америки, як французький президент де Ґолль, який повторює комуністичну вимогу, щоб ЗДА відкликали з В'єтнаму свої збройні сили, — різні американські цивільні й військові діячі подавали всякі поради. Ось так, найчастіше чути голоси, що треба припинити бомбардування Північного В'єтнаму у сподіванні, що тоді Ганой погодиться на мирові переговори; емеритований генерал Ґейвін пропонував, щоб американські війська обмежилися втримуванням у Південному В'єтнамі лише деяких уфортифікованих баз; генеральний секретар ОН У Тант пропонував, щоб Америка проголосила одностороннє перемир'я; сен. Майк Менсфілд вважає, що справа В'єтнаму повинна стати турботою Об'єднаних Націй. Але ніхто з них не сказав — що діяти, коли ні один з тих заходів не знайде зрозуміння у комуністів.

Американські ліберали страшенно обурились, коли пок. кардинал Спелман бажав воякам у В'єтнамі перемоги. Ті ліберали проголосили інше гасло: не воєнна перемога над комуністами, а погодження з ними. Але яке погодження — цього ніхто з них не сказав. Поза загальникові фрази про конечність „політичної, а не воєнної розв'язки" проблеми — ніхто з критиків Джансона не вийшов. І коли вони не критикують комуністичних терористів та аґресорів, а критикують тільки власний Уряд, то й комуністи не квапляться припиняти війну.

Боротьба

У світлі найновіших документів, що їх одержано з України і навіть з далекої, покритої снігами Мордовської АССР, стає зрозуміло, чому це Москва, нібито святкуючи 50-ліття „октябрської революції", одночасно вдається до справді сталінського типу судів, арештів і заслань. Ідеться про дедалі, то міцніше і яскравіше усвідомлення народами Совєтського Союзу, що вимагана владою міжнаціональна мішанина і безбожництво приводять тільки до збільшення кількости кримінaлістів, безбатченків, партійних нероб, апаратчиків, людей без людської гідности і чести. Вже довелося в Москві створити спеціяльне міністерство з представниками в „союзних республіках" для боротьби проти злочинности, особливо серед молоді... Але здорова, переважаюча частина молоді кожного народу в совєтській імперії вчиться, працює над собою, важко заробляє на щоденний хліб і уважно придивляється до того, що діється навколо. Ця молодь бачить, що конституція УССР — це тільки шматок паперу в очах колонізатора і русифікатора. Ця молодь бачить, що відщепенці від свого рідного народу — найгірше поступають супроти своїх же людей. Молодь спостерігає, що Україна продукує безліч економічних дібр, що вона могла б по-людському жити, коли б не чужі накази, не колгоспна панщина, не новітня стахановщина, не постійні вивози добра, а тепер знову вивози та арешти людей... Коротко: у свідомості молоді різних народів СССР визріває думка, що з такою „дружбою народів" з-під московського нагана — треба кінчати.

Це явище помітне не тільки в Україні. В Білорусі пише молода поетка, що її вигодувала Білорусь, і тому: „Табе складаць на роднай мове будзе свой перший верш унук маєй дачкі"... — всупереч русифікації. У Литві випустили спеціяльний кінофільм для боротьби проти націоналізму „Сходи в небо"... А в недалекому сусідстві — в сателітній Чехо - Словаччині молодь вже влаштовує бурхливі демонстрації, домагаючись свободи думки і слова... Тому найхарактернішим явищем останніх років у тій частині світу є виступ молоді різних народів проти російсько-імперської контрреволюції.

ЗА КУЛІСАМИ „ЗБУДОВАНОГО СОЦІЯЛІЗМУ"

Співробітникові Радіо в ісильні Свобода в Мюнхені особа, яка не хотіла розкрити свого прізвища, розповіла цілий ряд нових фактів про сучасні совєтські концентраційні табори, звані тепер „поправно - трудовими таборами".

Пан Н., національність якого також невідома, поїхав із Західньої Европи до СССР, як турист. В руки совєтської поліції він попав, пробуючи заміняти дещо зі своїх грошей на місцеву валюту. Вже бувши арештований, він зрозумів, який „великий злочин" поповнив. А вже до кінця усвідомив собі той свій „злочин", коли його засудили на п'ять років ув'язнення, що з них два відбув він у тюрмі, а три — в концентраційному таборі у Мордовській Автономній Республіці.

В „поправно - трудовому таборі", який згідно з твердженнями довголітніх в'язнів мало чим різниться від сталінських таборів, п. Н. працював у будівельній бриґаді, одержуючи пересічно 3 рублі на місяць. В'язні, які трудової норми не виконують, жадної платні не дістають.

„Перевиховують" в'язнів у концтаборі на так званих „політзаняттях", де спеціяльні лектори - виховники втовкмачують їм у голови науку Маркса - Леніна, критикують капіталістичну систему і вихваляють „найпроґресивнішу" в світі совєтську систему.

В'язень одержує ранком 600 грамів чорного хліба, кухоль рідкої зупи і чимось забарвлений окріп, що зветься „чаєм". На обід дають кухоль юшки без товщу і кашу, здебільша пшоняну. Належних щодня, згідно з таборовими правилами, 50 грамів м'яса в'язні ніколи не бачать.

У таборі, в якому перебував п. Н., були також політичні в'язні — „п'ятдесят восьмі", як називають цих людей за числом статті кримінального кодексу, по якій їх засуджено. Дехто з них опинився в таборі лише за те, що дозволив собі покритикувати совєтський режим.

У серпні 1966 р. пан Н. познайомився в таборовій лікарні з А. Синявським і Ю. Даніелем, які відбувають „строк" за те, що пересилали закордон рукописи своїх творів. Обидва письменники виглядали дуже виснаженими і нарікали, що таборове начальство ставиться до них зле, позбавляє їх харчових посилок і побачень з рідними.

Серед в'язнів є багато молоді, зокрема студентів, засуджених за антисовєтські анекдоти і демонстрації. Пан Н. зустрічав серед них і таких, які сиділи за критикування внутрішньої політики Хрущова, хоч у той час Хрущова при владі вже не було.

Познайомився пан Н. у таборі і з дев'ятьма матросами із залоги корабля „Туапсе", які в 1954 році вирішили були на Формозі „вибрати свободу", звідти прибули на постійний побут до Америки, а по якомусь часі під моральним тиском місцевих „проґресистів" вернулися до СССР. Всіх цих українських хлопців, родом з Одещини, засуджено на 8 років концтабору.

Табір „суворого режиму" ч. 10, в сусідстві з табором, у якому перебував п. Н., справив на нього особливо гнітюче враження, коли з своєю бриґадою явився він туди на роботу. Всі в'язні мали там смугнасту одежу, і тому називали їх „тиграми". Це були „рецидивісти" — люди, які вже по два й три рази відбули кару за політичні „злочини".

Одного студента, з яким панові Н. прийшлося розмовляти в тому таборі, засуджено на 8 років „суворого режиму" за те, що намалював карикатуру Хрущова. Другий, українець, був засуджений на 25 років тюремного ув'язнення за приналежність до української підпільної організації. В нещасливому випадку, — розповідає п. Н., — цей чоловік утратив в таборі ногу. Просто страшно було на нього дивитись — його живіт і груди були померeжані шрамами: це він сам себе порізав на знак протесту проти несправедливого суду.

Пан Н. бачив у цьому таборі людину, яка пообтинала собі вуха, вклала їх у коверту і на знак протесту хотіла була вислати все це Хрущову до Москви.

У деяких довголітніх в'язнів, — каже пан Н., — на лобі і грудях татуйовання: „Я — раб СССР", „Я — раб комунізму" і т. д.

Панові Н. приходилось бачити в'язнів, які прибули з Воркути, з Печори, з Бухти Ваніна, з Бухти Ноґаєва, з Норільська, узбережжя Кольської затоки. Крім того, каже він, є табори місцевого призначення в кожному районі.

Малолітніх в'язнів — від 14 до 18 років — уперше побачив п. Н. в моґилівській тюрмі. Сиділи вони за дрібні крадіжки, хуліганство. Максимальний вимір кари для цих дітей 10 років, але коли їм сповнюється 18 років, їх переводять у табори для дорослих. Батьки мають право їх відвідувати раз на 6 місяців.

Є ще окрема група в'язнів — діти, які народилися в таборах або тюрмах. На 6-му місяці життя їх відбирають у матерів і передають у міські ясла, звідки мати може взяти свою дитину по відбутті кари.

На етапах п. Н. бачив жінок з грудними дітьми на руках. На стаціях з тюремних — „столипінських" вагонів їх приймає конвой з вівчурами, і жінки з грудними дітьми, вагітні жінки ідуть попереду, за ними йдуть діти, потім старі, інваліди і наостанку здорові в'язні.

Вагітні жінки - в'язні мають пільги щодо харчування та праці на час вагітности. Також жінки з грудними дітьми на час годування дитини груддю звільняються від праці. У московській тюрмі „Матроська Тишина" пан Н. бачив сотні жінок з грудними дітьми в „мамочному корпусі". Там діти народжуються, там їх годують, там тримають до 3-4 місяців життя, потім забирають у дитячі ясла, а матерів перевозять до таборів.

Більшість жінок знаходяться в таборах за так звані економічні злочини — крадіжки, підвищування цін на товари, обважування покупців, якщо працювали вони продавчинями в крамницях.

Бачив п. Н. і малолітніх дівчаток - „злочинниць" у віці від 13 до 16 років. Засуджено їх здебільша за проституцію.

Так виглядають закуліси „збудованого соціялізму", в якому, як твердять совєтські пропаґандисти, вже немає причин для злочинности. Так виглядає совєтське „безклясове суспільство", в якому, як казав О. Горький, слово „людина" звучить гордо.

В. Яцикевич

НА СТОРОЖІ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Справа виховання молоді не сходить зі сторінок нашої преси, бо це — справа життьової ваги, яка вирішує наше існування у вільному світі.

Згідно з програмами навчання і виховання, виданими Шкільною Радою УККА, вже від II кляси починаючи до V кляси включно, вчителі в школах українознавства найбільше уваги присвячують читанню із зрозумінням прочитаного, писанню й оповіданню, збагачуючи лексику дітей. Чим молодші діти, тим скоріше вони вивчають і закріплюють проороблений матеріял. Діти в тому часі повинні навчитися добре читати, розуміти прочитане, писати читко, правильно.

При співпраці школи з батьками такі наслідки можна осягнути тим більше, що до V кляси включно діти вчаться лише рідної мови, а в VI клясі приходять вже й інші предмети.

Дитяча література — це один з найуспішніших засобів виховання і збереження дітей при українській культурі. Кожна школа українознавства обов'язково повинна мати підручну бібліотечку для дітвори й молоді. Цікава книжка, відповідна до віку і заінтересовань дітей, добре читання заохочують до дальшого читання. Натрапляючи на трудноші в читанні й не розуміючи прочитаного, діти кидають книжрозуміють, того й не люблять.

Молодь по закінченні школи українознавства повинна поширювати й поглиблювати своє знання шляхом самоосвіти. Книжка відкриває багатства народної культури, — книжка є виховником. Цікава книжка — більший друк і легкий стиль, як наприклад, „Сойка штукарка" Романа Завадовича, дає молоді поштовх не лише до дальшого читання, але і купівлі книжок для комплектування бібліотек. Книжка збереже якнайдовше дітей при українстві. Літературу для дітей видає та поширює Об'єднання Працівників Дитячої Літератури — ОПДЛ.

Автор цих рядків був одного разу на сходинах Відділу Союзу Українок Америки. Культурно - освітня референтка читала доповідь на тему „Українські матері, згуртовані в СУА, готові для своїх дітей зрушити навіть гори".

Українські матері! Не зрушуйте гір, але зруште своїх дітей до читання української книжки, навчіть своїх дітей любити її і в такий спосіб збережете їх для себе, Церкви й народу.

Співпраця батьків зі школою

Справа виховання молоді дуже складна, для цього потрібна в першу чергу співпраця батьків, Церкви, школи, молодечих організацій і всього свідомого громадянства.

В дошкільному віці батьки повинні більше займатися вихованням дітей, бо діти в тому віці найкраще сприймають, і цей час треба вміти добре використати. На жаль, часто буває так, що батько й мати працюють, а дітей виховує вулиця.

В шкільному віці вирішальну ролю у вихованні відіграє родинний дім, що співпрацює зі школою. Виховники докладають всіх зусиль, щоб виховати молодь на засадах християнської моралі та в національному дусі.

Під цю пору співпраця батьків зі школою невистачальна, діти зійшли на дальший плян. Це видно на інформаційних конференціях у школах і на організації домашньої праці дітвори.

Діти є нашим найбільшим скарбом, їм треба допомагати в підготові до школи українознавства, змушувати їх читати дитячу літературу, дбати про них більше, як про матеріяльні добра, конта в банку. Батьки ніяк не повинні допустити до того, щоб розговірною мовою дітей, принаймні вдома, була англійська мова. Добиваймось цього різними способами й засобами. Ми мусимо усвідомити, що нашим завданням є якнайдовше зберегти нашу молодь при українстві. З досвіду знаємо, що патріотичні родини в суботніх школах українознавства цей клич без труду здійснюють.

Передумова успіхів у школі

Передумовою успіхів шкіл українознавства є співпраця батьків зі школою.

Знання і виховання рідної мови — це головний засіб, щоб зберегти духовий зв'язок із своїм народом.

У вищих клясах шкіл українознавства повинні вчити фахові сили — кваліфіковані вчителі. Однак, ми маємо замало цих сил, щоб покрити запотребування.

Вимішування у клясі учнів різного віку і знання обнижує її позем і створює атмосферу, яка не сприяє успішному процесові навчання.

Добре опрацьований підручник і шкільна бібліотека з відповідною літературою — це найдоцільніші засоби збереження нашої молоді при українстві.

Одною з передумов успіхів у школі є дисципліна. Це стосується до всіх шкіл українознавства у великих і малих скупченнях українців. Часто буває, що батьки потурають забаганкам дитини, забуваючи про те, що дітей змалку треба привчати до послуху й дисципліни.

Одним із головних засобів національного виховання є вакаційні оселі. В таборах молодь користає дуже багато. Зустрічі з ровесниками, ґутірки та вживання рідної мови, книжка та імпрези поширюють її світогляд, поглиблюють патріотичні почування, а інколи є засобом здобути юнака для українства.

Музична сторінка СКВУ

Читаючи пресові звідомлення з перебігу Першого Світового Конґресу Вільних Українців, дещо вражає, що музична частина Конґресу вийшла доволі вбого.

Коли інші ділянки української науки були заступлені фаховими доповідями, треба було взяти до уваги й музику, як науку, на Історичній чи Педагогічній комісії, щоб доказати, що в цій ділянці ми щось осягнули протягом останнього п'ятдесятліття. А фахівців нам не бракує, бо живуть у вільному світі професори, доценти й аспіранти високих шкіл, які працювали й працюють у цій ділянці.

Не була поставлена на належному рівні й виконавча музична частина.

Ніхто не доглянув, що навіть у самій програмі подано такі неточності, як „Вічний революціонер" Стеценка, хоч Стеценко такого твору не писав.

Виконувати псалом Д. Бортнянського із симфонічною оркестрою — це мистецький гріх, бо, поминаючи вже те, що в релігійних творах Східньої Церкви не вживано інструментальної музики, і тим, між іншим, вони різняться від творів Західньої Церкви, це гріх супроти Бортнянського, як композитора, додавати його творові те, чого він не написав. Кожний стиль має свої прикмети, і їх треба шанувати.

В програмі виконуваних музичних точок треба було подати передусім твори нашої нової музики, щоб показати, що ми і в цій ділянці щось осягнули, а таких творів, більшого формату, не подано.

Кінцева молитва із „Запорожця за Дунаєм" має свою мистецьку вартість, але цей твір вже так „оспіваний", що можна було його не відгребувати, тим паче, що тиждень раніше „Запорожець" був виставлений в цілості оперовим ансамблем.

Мистецька комісія СКВУ не подбала про музичну сторінку Конґресу, як цього можна було сподіватися. Треба було заздалегідь розписати конкурс на музичні твори з нагоди СКВУ і їх виконати, бо виконувати постійно одні й ті самі твори це значить стверджувати, що ми не йдемо вперед, а тупцюємо на місці.

Осип Залеський

НА ТЕМИ ДНЯ

Паперовий моноліт

Впродовж багатьох років в українській спільноті у вільному світі точились розмови про скликання Світового Конґресу Вільних Українців. Але коли замість розмов і побажань ПАУК рішуче приступив до здійснення справи, то після практичної підготови, яка не тривала й року, наш перший СКВУ відбувся, перевищуючи і найбільш оптимістичні сподівання.

Здавалося б, що в комуністичній системі на скликання їхнього світового з'їзду не треба й кількох місяців часу, адже це тоталітарні партії, з дисципліною з-під нагана, з державними апаратами і великими фондами, награбованими з підкорених народів. Однак, ось уже майже 4 роки московський ЦК КПСС намагається склинати світовий з'їзд комуністичних партій — і нічого з того не виходить.

Натрапляючи в багатьох місцях на опір самих таки комуністів, як у Югославії, в Румунії, в компартіях Швеції Фінляндії, Італії та багатьох інших, Москва була змушена „знизити тон" і так дійшла до прохання влаштувати бодай „консультативну зустріч" компартій світу. Та „матушка Росія всєму міру голова" є хіба тільки в умах московських шовіністів: навіть на такий заклик багато компартій не відгукнулись, не кажучи вже про червоний Китай, Альбанію, Кубу, а компартія Індонезії, яка годилася на таку консультативну зустріч — офіційно перестала існувати.

У листопаді 1967 р., використовуючи святкування з нагоди 50-річчя большевицької контрреволюції, Л. Брежнєв та інші провідники СССР згуртували представників до 20 компартій світу і знову провадили наради. Тепер у совєтській пресі, в тому числі і в „Молоді України" з 26 листопада, опубліковано повідомлення „Про скликання консультативної зустрічі комуністичних і робітничих партій". У ньому знову згадується, що ще в „березні 1965 р." 18 компартій провели „між собою двосторонні консультації в питанні про підготову нової міжнародної наради". Після згадки, що компартія Угорщини погодилась дати місце в Будапешті для такого світового з'їзду, знову йде заклик до „всіх братніх партій підтримати нашу ініціятиву"!..

ПОГРАБУВАЛИ... ПІСЛЯ ПЕРЕГЛЯДУ КІНОФІЛЬМУ

„Культура і Життя" з 7-го грудня повідомила, що в м. Рівному, після перегляду кінофільму Свердловської студії „Найповільніший поїзд" про совєтську дружбу, в коридорі пролунав вигук: — Дурниці! Треба було йти на „Фантомаса"... Газета подає: „Я дивився „Фантомаса", нічого розумного і корисного в картині не знайшов. Але вона розважальна і цим, мабуть, захоплює. Мені розповіли, що в місті після цього фільму пограбували кілька ларків і залишили записку: „Фантомас". От вам і виховання!.."

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Проф. д-р Ю. Бойко

ДУХОВИЙ СТАН НА УКРАЇНІ ТА НАША ЕМІҐРАЦІЯ

(1)

Перед нами дуже відповідальна проблема розгляду нинішньої духово-культурної ситуації на Україні, ситуації останніх років. Для всіх нас ця тема важлива, для багатьох з нас болюча, продумувана і зважувана безсонними ночами. В цій темі закладено святая святих нашого майбутнього. І тому насвітлення має бути діловим, позбавленим ефектів, реальним.

Ми твердимо цілком свідомо, далекі від будь якої чуттєвої екзальтованости, твердимо на підставі суворого досвіду: в дні 50-річчя жовтневої революції в СССР відчувається внутрішня криза, криза не сьогоднішнього дня, вона визрівала протягом довгих років, вона нині загострюється, і не видко жадних ліків для неї, вона захоплює всі сфери життя, а передусім у центрі кризи стоїть різнонаціональна людина, стоять нації і народи.

Населення всіх республік СССР невдоволене тоталітарним законодавством, жорстоким обмеженням духових і матеріяльних інтересів особистости, неможливістю вільного спілкування, вільного висловлювання думки, вільного політичного організування, бездушно-пляновою системою економіки, постійними господарчими крахами, кричущою соціяльною несправедливістю. Цими моментами позначена криза так в Росії, як і серед неросійських народів СССР.

Але є одна найбільша причина кризи, яка робить її зовсім невиліковaною. Це — розшалілий російський імперіялізм, імперіялізм вічний, втілений в Іванові Грізному, Петрові Першому, в ленінсько-сталінській національній політиці. Імперіялізм нинішніх російських можновладців, успадкований від царів і жандармів минулого, бо й володарям Кремлю присвічує ідеал асиміляторства у вигляді „єдиного совєтського народу", бо для них границі совєтських республік не є священними, вони, кремлівські володарі, хочуть у кожній республіці бути у себе вдома. Обтяжені одвічним комплексом націоналізму, вони виправдують свою політику худосочним ідеалом єдности мов і культур, яка нібито мала б наступити за світової перемоги комунізму, і неспроможні збагнути, що так само, як людська особистість духово ускладнюється і збагачується у віках, так і спільнотне життя в націях знайшло універсальний принцип вічної різноманітности. Ця різноманітність пускатиме нові парості так, як дерево завжди розростається зеленим гіллям. І цієї вітальности життя ніяка волюнтарна могутність, надихана відьомськими чарами шовінізму, знищити не може.

Совєтське суспільство є високоіндустріялізованим. В цьому суспільстві мусіла зрости і зросла кількісно інтеліґенція. Зросло її господарче, а разом з тим і політичне значення. Збільшилася роля інженерів, техніків, науковців, але не тільки цих категорій, а всіх елементів інтеліґенції, бо складна машинерія індустріялізованої економіки мусить мати тверде опертя в різних інтелектуальних елементах.

Широкий терор сталінських маштабів проти інтеліґенції нині означав би дезорганізацію господарчого життя країни.

І інтеліґент виріс. Він відчуває свою відповідальність за долю країни. Він здобуває значне місце в партії і вже менше рахується з апаратчиком, зі справжнім хазяїном партії. Інтеліґент мусить багато думати, вчитися, читати чужинну літературу, бо самі параграфи партійних постанов ніяк не можуть забезпечити успіху державних плянів.

Нинішній інтеліґент масовий, і він зливається з народною масою. Народним незадоволенням з режиму він перейнятий. Але це незадоволення він підносить на вищий інтелектуальний рівень, формує його своєю індивідуальністю.

Усе сказане стосується й України. На Україні в 1966 р. навчалося у високих школах 740 тис. осіб, навчальні заклади тепер щороку випускають коло 200.000 спеціялістів різних галузей і різного рівня. Партія дбає, щоб мовним бар'єром, конкурсними іспитами з російської мови обмежити доступ для українського елементу в українську високу школу, однак все таки більша частина студентів- українці.

Що це значить? А те, що на Україні твориться і вже створилася широка інтеліґентська верства. Це вже не сотні інтелектуалів в Академії Наук і письменницьких організаціях 20-ох років, ізольовані від мас, це не тисячі українських учителів серед моря несвідомої своїх національних інтересів маси періоду НЕП'и, це тепер уже значна частина народу, що посилено читає, думає, шукає.

Познакою розривання духових пут марксизму є те, що серед інтеліґенції зростає потяг до релігії. Думка ширяє в різні сторони, не бракує інтересу навіть до філософії екзистенціялізму, що його дехто сприймає дуже глибоко. Але поглиблюється інтерес і до релігійної філософії, до релігійних підвалин, думок і переживань наших предків. В окремих літературних творах під маскою атеїзму ми натрапили на щире релігійне почуття.

ДОБІГАЄ ДО КІНЦЯ ПЕРШИЙ РІК ТРИРІЧНОЇ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЙОГО ПОХОДІ ДО СТО ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ З НАГОДИ ЙОГО 75-РІЧЧЯ В 1969-МУ РОЦІ. ВИКОРИСТАЙМО ЦІ ОСТАННІ ДНІ РОКУ, ЩОБ НАБЛИЗИТИ УНС ДО ЙОГО ВЕЛИКОЇ МЕТИ, ЩО БУДЕ ВЕЛИКИМ УСПІХОМ І ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XIV Листопад - Грудень Ч. 11 - 12 (136 - 137)

Ярослав Падох

ВИКОРИСТАЙМО ОСТАННІ ДНІ РОКУ

В час, коли союзові діячі будуть читати ці слова, залишиться кругло чотири тижні до закінчення цього року, а з ним і до завершення цьогорічної кампанії УНСоюзу за його передювілейне побільшення.

Одинадцять місяців, які за нами, не принесли нам повного успіху наших змагань. Щоб цей рік можна було поставити поруч довгого ряду попередніх, успішних років, треба в цім останнім місяці напружити всі наші сили й не дозволити змарнувати вже ані одного дня, чи години, жодної нагоди збільшити нашу установу.

Входячи в цей новий рік праці, ми підмічували, що стоїмо на порозі подвійного, великого союзового ювілею: 75-річчя нашої найстаршої в світі української газети „Свободи", яка є офіційним органом УНСоюзу, і такогож великого ювілею самого УНСоюзу, який постав декілька місяців після появи „Свободи". Тоді ми й вирішили, що найважливішим засобом відмічення цих двох ювілеїв буде значне збільшення УНСоюзу, при чому ми поставили собі велике, на міру самого Союзу та його дотеперішньої праці, завдання: дійти в ювілейному часі до сто тисячів членів.

Далекий ще наш шлях до тієї мети. Та все ж можемо його значно скоротити, якщо замкнемо цей перший рік нашої ювілейної кампанії' поважним здобутком. Про нього у великій мірі задецидує цей останній місяць. Адже бували місяці грудні, коли ми здобували по півтори тисячі нових членів. Адже, як тямимо, в грудні 1965 року ми придбали були рівно тисячу членів. Повторення грудневих успіхів у цьому році стане добрим початком до дальших двох років нашої ювілейної кампанії, а там і до здобуття наміченої мети.

Тільки, що б ми схотіли повністю використати всі дні і всі години цього останнього місяця цьогорічної праці. Щоб всі ми схотіли з серцем узятися до праці та впродовж коротких, але надійних чотирьох тижнів відробили прогайнований досі час і використали прогайновані нагоди. Кожний з нас має змогу причинитися до загального успіху, який є, власне, нічим іншим тільки сумою праці й малих успіхів великого числа працівників. П'ятсот Відділів УНСоюзу, п'ятсот відділових секретарів й тисячі інших відділових урядовців можуть спільною активністю доконати чуда, не то виконати реальну річну мету. Що й говорити про десятки тисяч союзового членства, яке також, у своєму власному інтересі, повинно й може помагати розбудовувати свою установу. Чим більша вона, тим більше допомоги може дати членам і всій громаді. Бо, як ми звикли повторювати, тільки у великій громаді можливі великі досягнення.

Перегляньмо ще в цей кінцевий час головніші завдання та зв'язані з ними можливості збільшення УНСоюзу союзових організаторів й організаційних клітин.

ГРУДНЕВІ ЗАВДАННЯ ВІДДІЛІВ

Всі Відділи повинні передовсім подбати про бодай якусь кількість новопридбаних членів. Не сміє бути ані одного Відділу без якогось, нехай найскромнішого, прибутку в 1967 році. З кінцем першої половини цього року ми мали 169 Відділів, які не взяли ніякої участи в нашій цьогорічній кампанії. Три місяці потім, з кінцем жовтня, таких Відділів було вже тільки 115. Це число видатно зменшилося в місяці листопаді. Подбаймо, щоб у місяці грудні таких дуже запізнених, занедбаних Відділів уже не було! Нехай подбають не тільки секретарі, але й голови та всі відділові урядовці про те, щоб їх Відділ не посмів залишитися між тими, які впродовж повного року не придбали ані одного члена. Сподіємося, що буде амбіцією всіх Відділів якнайскоріше вийти з того малопочесного гуртка зовсім нечинних Відділів.

А другим завданням кожного Відділу повинно бути змагання виконати свою річну квоту, а коли на це вже запізно, бодай видатно до неї наблизитися. Ця квота виносить десять відсотків активного членства Відділу з кінця 1966 року.

Третім завданням Відділу є так „господарювати" членами, щоб закінчити рік без ніякої втрати, а навпаки з бодай п'ятивідсотковою надвишкою. Обмеження до найдальших меж передчасного згрошевлення грамот та зайвих й шкідливих суспенз членів, це, побіч приєднування нових членів, найбільш надійний шлях до постійного росту УНСоюзу. А водночас це шлях для спеціяльної винагороди для секретарів й для чогось, що багато цінніше: свідомости, що ми є справжніми будівничими цієї найстаршої й найбільшої нашої установи у вільному світі.

ГРУДНЕВІ ЗАВДАННЯ ОКРУГ

Від ряду років союзові округи змагаються за найкращі місця серед трьох десятків цих посередніх союзових установ. Три нагороди приділюються що-року трьом найкращим округам: за найбільшу кількість нових членів, придбаних впродовж року, за найкраще відсоткове виконання квоти членів, призначених для округ та за найбільшу кількість організаторів в даній окрузі. Амбітні діячі округ повинні й напевно будуть докладати всіх старань до того, щоб їх округа придбала одну з цих почесних нагород. Засобом для цього буде допильнування, щоб всі без винятку Відділи даних округ виконали своє зобов'язання, а саме: придбали призначену кількість членів та зберегли їх. В останніх місяцях чоловими змагунами були округи Торонта й Філядельфії, які чергувалися на першому місці. В вересні першою була округа Філядельфії, в жовтні її місце зайняло Торонто різницею двох членів! Отож змагання продовжується і тільки після закінчення року можна буде знати, хто стане першуном й які три округи здобудуть нагороди. Співпраця поміж всіми Відділами та з окружними і обласними організаторами буде рішальною в цім кінцевім змагу.

ГРУДНЕВІ ЗАВДАННЯ ВІДДІЛОВИХ І ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

Ці завдання визначені традицією ряду років. Кожний секретар та головний урядовець намагається придбати впродовж року бодай **десять** членів. Кожний предсідник Відділу бодай **сім**, а кожний касир й інші урядовці бодай **п'ять** членів. Тільки подумати, як дуже підріс би УНСоюз впродовж одного року, якщо б всі наші урядовці виконали цей обов'язок. Стараймося в цім останнім місяці його виконати й то по-совісти.

ГРУДНЕВІ ЗАВДАННЯ КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ

Статут УНСоюзу вимагає організаційної активности осіб, які можуть бути вибрані делеґатами на конвенцію. Згідно з цим, ще перед виборами на останню конвенцію було проголошено, що на делеґатів належить вибирати тільки тих, які активно дбають про ріст і розвиток УНСоюзу. Цей обов'язок чинний дальше, аж до вибору інших делеґатів на наступну конвенцію. Тому всі делеґати зобов'язані взяти участь також у цьогорічній кампанії й придбати для УНСоюзу бодай по десять членів. Було традицією нашого громадського життя, що кожна почесть була получена зі збільшеними обов'язками. Тому нехай же не буде ані одного союзового делеґата, який за свою почесть не відплатився би своєю відданою працею для своєї установи.

Підмічено тут тільки декілька спеціяльних завдань спеціяльних груп союзовців та союзових установ. Їх є куди більше. Наприклад, можна б пригадати членам Клюбу Заслужених Союзовців, щоб вони обов'язково відновили своє членство на новий рік, придбавши бодай 25 членів, а жінкам, що найуспішніша з них здобуде „Енциклопедію Українознавства." Але навіщо множити приклади, вистачить пригадати тим, які відповідальні за дальший розвиток і ріст УНСоюзу, що за місяць закінчиться перший рік нашої ювілейної кампанії й її вислід залежатиме від них та їх активности в цім місяці. Ніхто не зробить роботи за нас. Тож не прогайнуймо цієї останньої, цьогорічної нагоди виконати нашу роботу й то з повним успіхом.

БРАТЕРСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ В НЮ ДЖЕРЗІ

До багатьох спеціяльних Тижнів і Днів, що їх відзначається традиційно в Америці, належить також Братерський Тиждень, що його проголошується для популяризації тих ідей, що їх плекають і здійснюють такі братерсько-запомогові організації, як Український Народний Союз. Тиждень цей проголошується, звичайно, в червні, як припадає День Прапору, щоб підкреслити патріотичний характер братських організацій. На фото: губернатор Ню Джерзі Ричард Гюз (посередині) в приявності гол предсідника УНС Йосифа Лисогора (зліва) і гол. касира УНС Івана Кокольського підписує в стейтовому капітолі в Трентоні проклямацію Братерського Тижня 1967 в Ню Джерзі.

ДЕЛЕҐАТИ НА СКВУ ВІДВІДАЛИ СОЮЗІВКУ

На запрошення Головного Уряду Українського Народного Союзу та на його кошт частина делеґатів із чужих країн на Світовий Конґрес Вільних Українців відвідала в дні Луїс Вашкански, якому в шпиталі в Кейп Тавні у Півден- Союзу в Кетскильських горах, Союзівку. Їх і видно на фотознімці, де їх приймали управителі оселі Володимир Квас і Данило Слободян, а від Головного Уряду УНС супроводили гостей заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний секретар д-р Ярослав Падох, голова Головної Контрольної Комісії д-р Володимир Ґалан та головні радні адв. Анна Чопик і пані Анна Дубас.

Володимир Сохан

СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ

75-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В ПІТСБУРҐУ

(Привіт заступника головного предсідника УНСоюзу виголошений на Українській Радіопрограмі М. Комічака у Пітсбурґу)

В першу чергу хочу подякувати Вам, Пане Директоре, за запрошення промовити до Шановних Слухачів Вашої програми. Це для мене честь і цінна нагода привітати на хвилях етеру в імені Українського Народного Союзу тисячі українців, до яких доходить рідне слово та українська пісня Ваших радіопередач.

Мені доручено репрезентувати Український Народний Союз на Вашому великому торжестві - святкуванні 75-ліття української католицької церкви святого Івана Хрестителя в Пітсбурґу. Мені припало почесне завдання привітати від нашої найбільшої і найстаршої української установи у вільному світі Вашу Церкву-Ювілята, Ваших преподобних отців, та Вас усіх парохіян однієї із найстарших українських церков на терені Америки. Не без хвилювання святкував я з Вами 75-ту річницю заснування Вашої парохії та відзначав 75 років праці Вашої громади, яка сповняє нас усіх гордістю на наш український нарід, на нашу українську католицьку церкву та скріплює в нас віру у кращу майбутність нашого поневоленого народу на Україні.

На Вашому Довгому шляху трьох четвертин століття Український Народний Союз був завжди з Вами, з Вашими батьками та з Вашими дідами. Історія Українського Народного Союзу, це історія українців в Америці, це історія наших зорганізованих громад, українських церков, шкіл та народних домів. Бо наш Український Народний Союз пов'язав у своїй діяльності ділянки праці економічної, національної, релігійної, культурної та виховної. Серед основників Вашої парохії та будівничих Церкви - Ювілята були члени братства святого Миколая — одного із тринадцяти перших відділів основників Українського Народного Союзу. Парох Вашої церкви, о. Микола Стефанович, відомий церковний і народний діяч, був одним із піонерів Українського Народного Союзу. В 1896 році, на третій конвенції Союзу о. Стефанович був обраний головним радним, а рік пізніше головним секретарем Українського Народного Союзу.

Ще в 1894 році на других зборах новозаснованого Українського Народного Союзу, який носив тоді назву Руського Союзу, відспівано вперше в Америці український національний гимн „Ще не вмерла Україна". Негайно по приїзді до Америки о. Стефанович включився в працю свідомої громади членів Українського Народного Союзу, який вів нашу еміграцію до національного освідомлення, а рівночасно й до побудови твердих основ нашого економічного життя. В 1900 році, точно 1-го січня того року, на першому українському вічу в Джерзі Ситі був одним із промовців дорогий нам усім отець Микола Стефанович і у своїй промові закликав українців до національної свідомости та до праці для нашого народу.

Український Нардний Союз і з ним наші громади по цілій Америці та Канаді пройшли довгий мозольний шлях до освідомлення та до нашої теперішньої моральної і економічної сили. Наша еміграція перейшла за ці три чверть століття великі зміни. Зайшли й великі зміни в нашому Українському Народному Союзі. Ми гордимосл ним, бо він став передовою і найбільше модерною установою забезпечення на життя, а рівночасно залишився надальше таким самим, яким його хотіли завжди бачити наші піонери. Він був, є і буде твердинею українського національного, культурного і громадського життя. Український Народний Союз, завдяки своїм матеріяльним надбанням, допомагав нашим громадам, нашим національним науковим установам, нашим церквам, школам і народним домам. В дану пору Український Народний Союз має близько 6 мільйонів долярів на низькопроцентових позичках, уділених українським церквам, школам і народним домам. Український Народний Союз завжди був і залишиться вірним тим ідеям, тим цілям, для яких заснували його наші піонери - українські патріоти, серед яких був наш і Ваш славної пам'яті колишній парох отець Микола Стефанович.

Вітаючи Вас із цим великим святом Вашої громади і взагалі нашої української спільноти в Америці, хочу запевнити Вас, що Український Народний Союз радіє і гордиться цими нашими спільними досягненнями і напевно буде дальше вірно служити нашим громадам, нашому українському народові та нашій українській справі.

Секретарі УНСоюзу в стейті Мізурі допомогли відкинути некорисний закон

Секретарі Відділів Українського Народного Союзу дали недавно приклад, чого можна добитися громадською співпрацею.

Весною цього року Палата Репрезентантів стейту Мізурі схвалила закон, яким застосувала постанови загального асекураційного закону до братських забезпеченевих Союзів. Між іншим, ці постанови вимагають від всіх, хто організує членів, подбати про ліцензію асекураційного аґента, до чого потрібно скласти окремий стейтовий іспит. Цей закон, хоч відносився до одного лише стейту, був дуже небезпечний, бо в нім вперше підпорядковано братські забезпеченеві установи під ті самі постанови, що обов'язують асекураційні компанії. Була велика небезпека, що за цим прикладом підуть також інші стейти. До того часу в ніякім іншим стейті не повелося схвалити такого закону, хоч намагань було багато.

Довідавшись про цей випадок від централі Крайового Братського Союзу, головна канцелярія УНСюзу звернулася із закликом до секретарів чотирьох Відділів, які діють у стейті Мізурі, щоб вони поробили заходи, щоб стейтовий Сенат відкинув закон, схвалений нижчою палатою. Зокрема заохочено їх зв'язатися зі стейтовими сенаторами й вияснити їм особливість братських забезпеченевих установ, які працюють не для заробітку своїх „шеровців", але для загального громадського добра, що вимагає у відношенні до них спеціяльних правних постанов.

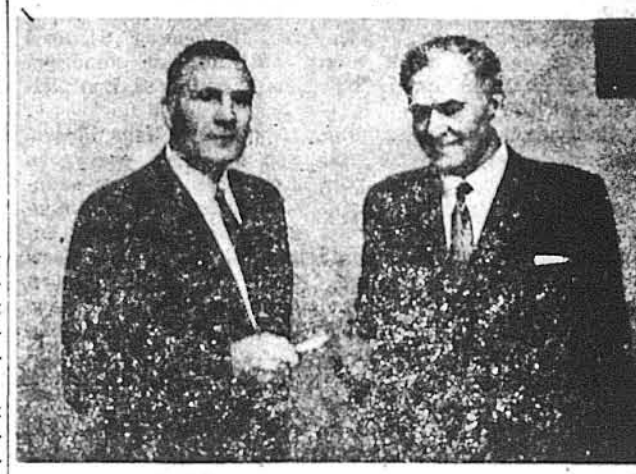
Заклик увінчався успіхом. Наші секретарі звернулися до своїх сенаторів, які їм обіцяли голосувати проти внесеного в бох палатах законопроєкту й на ділі відкинули його. Особливу заслугу в цьому має секретарка 373 Відділу УНСоюзу зі Ст. Луїс, пані Анна Парк, яка написала листа до сенатора своєї сенатської округи й одержала від нього запевнення, що він не підтримає того проєкту закону. Не меншу заслугу має також секретар 355 Відділу УНСоюзу в Ст. Джозеф.п. Семен Гасяк, який зумів переконати свого сенатора Джана Е. Дависа, що згаданий законопроєкт є шкідливий для всього громадянства, і сенатор в окремому листі до нього запевнив його, що спротивиться схваленню того закону. Сенатор додержав слова, бо, як згадано, закон був відкинений й тим самим закон, схвалений Палатою Репрезентантів, не ввійшов у життя.

Цей приклад показує, які численні є можливості праці наших Відділів й які різноманітні їх завдання. Також повчає цей приклад, яку велику вартість має громадська співпраця й якою повагою втішаються братські організації в цім краю.

Я. П.

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ЗУСТРІЧАЄМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

СЛОВОМ І ДІЛОМ

Український Народний Союз від самого початку свого вже скоро 75-літнього існування підтримував і підтримує сьогодні всі добрі почини в українській громаді та її установи. На українські народні цілі УНСоюз жертвує кожного року десятки тисяч долярів. На фото: головний касир УНС Іван Кокольський (зліва) передає від імени УНСоюзу ректорові Українського Вільного Унівдреитету проф. д-рові Василеві Орелецькому чек з пожертвою на УВУ. Проф. д-р В. Орелецький відвідав Головну Канцелярію УНС 21-го листопада ц.р., побуваючи в Ню Йорку з нагоди Світового Конґресу Вільних Українців.

ПРОТОКОЛ

З НАДЗВИЧАЙНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, які відбулися в дні 15-го листопада 1967 р. в приміщенні Ню Йорк Гілтон Готелю в Ню Йорку.

В нарадах взяли участь члени Головного Уряду, тобто Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії та Головної Ради і головний редактор органу УНСоюзу „Свобода", а саме:

Головний Екзекутивний Комітет: головний предсідник Йосип Лисогір, заступники головного предсідника Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головний касир Іван Кокольський.

Головна Контрольна Комісія: голова д-р Володимир Ґалан, заступник голови Петро Пуцило, секретар української мови Іван Геврик, секретар англійської мови Іван Іванчук та член Іван Ващук.

Головна Рада: Тарас Шпікула, Степан Гавриш, Василь Дідюк, Анна Дубас, Володимир Запаранюк, Дмитро Попадинець, Анна Чопик, Марія Демидчук, Олена Олек, Іван Одежинський і д-р Михайло Данилюк.

Неприявні головні радні: Тарас Шмаґала, Мирон Куропась і Андрій Джула виправдали свою неприявність.

Головний редактор „Свободи": Антін Драган.

Крім названих осіб у нарадах брали участь також почесний член Головного Уряду, колишній головний касир Роман Слободян, кол. гол. радний Дмитро Шмаґала й обласний організатор Володимир Гірняк.

1. Відкриття та приняття порядку нарад

Наради відкрив о год. 2-ій по полудні головний предсідник Йосип Лисогір, який запропонував такий порядок:

1. Відкриття
2. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету
3. Дискусія над звітами
4. Інвестиційні проблеми
5. Оселі УНСоюзу
6. Дім УНСоюзу
7. Заклик до членів УНСоюзу й громадянства з нагоди СКВУ
8. Проголошення ювілейних років УНСоюзу
9. Різні справи
10. Закриття

Однодушно схвалено цей порядок нарад, після чого приступлено до звітування членів Екзекутиви.

2. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету

Головний предсідник Йосип Лисогір підмітив важливу інвестиційну проблему, яка постала внаслідок теперішнього грошевого ринку. Під цю пору, як рідко коли, можна набути першорядні бонди на дуже високе опроцентування, що ставить питання, чи не слід передовсім в бондах інвеститувати фонди УНСоюзу. Ця ситуація може скоро змінитися й тоді можна буде знову перевагу дати інвестиціям у гіпотечні позички. Очевидно, що й надальше допомагатимемо членам в набутті й фінансуванні їх домів, уділяючи їм позички. Дальшими фінансовими питаннями є залеглості Відділів, які на час не висилають вкладок членів до головної канцелярії та залеглості у сплачуванні гіпотечних позичок. У фінансових справах слід бути точним й докладним. Відносно організаційних справ треба підкреслити, що цьогорічна кампанія не проходить так, як собі бажали б й плянували. Можемо собі сказати, що будемо робити що зможемо, або вимагатимемо від усіх нас збільшеної відповідальности й праці. Відносно „Союзівки", прибуток до жовтня досяг кругло п'ять відсотків менше, як попереднього року в тому часі. Видатки є також на кругло п'ять відсотків менші. Занґажований архітект подав загальну опінію, щодо проєкту додаткової будови на Союзівці. Слід вирішити, чи доручити йому виготування плянів будови та кошторису. Відносно будови нового дому УНСоюзу, в якому примістилася б головна канцелярія, зайшла непередбачена проволока. Міська управа Джерзі Ситі ще не має фондів. Треба сподіватися, після відбутої конференції з представниками міста, що справа вияснится у наступному році. Є питання, яке слід розглянути й вирішити, чи ждати на конкретні пляни й пропозиції міста, чи набути площу й будувати дім власним коштом.

Заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась підмічує, що його звіт, як звичайно, буде короткий, бо не працюючи в головній канцелярії, не має багато союзових проблем. Не є вдоволений здобутками кампанії за збільшення числа членів й думає, що треба присвятити більше уваги союзовим завданням. Зокрема секретарі УНСоюзу повинні працювати тільки для нього й дбати лише про його добро. В останніх тижнях був у Сан Франсіско, де придбав декілька нових членів й, що важніше, організатора членів. Також робив заходи для організування

(Закінчення на стр. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

членів у Шикаґо й мав успіх. Є чимало місцевостей, де можна придбати багато членів, але або немає організаторів, або секретарі про це не дбають.

Заступниця гол. предсідника п. Марія Душник інформує, що зорганізувала в цім році одинадцять нових членів й поробила заходи для зорганізування ще більше. Брала участь в союзових імпрезах в Ню Йорку і на Союзівці, зокрема в тенісових змаганнях УСЦАК, для яких уфундувала один трофей, а також на імпрезі присвяченій 50-річчю української революції та утворення держави. Брала участь в окружних зборах УНСоюзу в Ню Йорку й написала дві статті до „Українського Тижневика". Після її зустрічі з молодю міста Омаги, там постала молодеча оркестра. Підготовлено інформативні матеріяли про УНСоюз на СКВУ.

Заступник гол. предсідника й директор Канадійської Канцелярії, Богдан Зорич, звітував про стан розбудови УНСоюзу в Канаді. В цім році канадійські Відділи виконують квоту призначену головною канцелярією задовільно. До кінця першого півріччя вони придбали понад чотириста членів, а до кінця жовтня 777 тоб-то 95% своєї загальної квоти. Замітним є й те, що канадійський терен має значний відсоток чистого прибутку членів, тобто його втрати, порівнюючи з цілим УНСоюзом, є нижчі. Число придбаних членів на терені Канади перейшло 21% членів здобутих всім УНСоюзом в перших десяти місяцях цього року. Але й цим здобутком він не вдоволений, бо Канада повинна придбати більше число членів. Сподіється, що в останніх двох місяцях року прибуток в членах значно збільшиться. В здобутках цього року відіграла ролю поїздка до віддалених Відділів на півночі й заході Канади, його самого та обл. організатора й гол. радного Василя Дідюка. Також дуже заслужився гол. контролер мґр Іван Геврик з Вінніпеґу. За останні два місяці, тобто за час згаданої поїздки, Західна Канада приєднала до УНСоюзу 67 нових членів. Не гіршим заповідається також місяць листопад. В північних сторонах гол. радний В. Дідюк придбав в часі своєї поїздки 64 члени. Сподіється, що до кінця року Відділи Канади придбають ще 300 членів. В часі подорожі придбано нових організаторів. З інших справ Б. Зорич підмітив справу літньої оселі та гіпотечних позичок для членів у Канаді.

Заступник гол. предсідника й керівник рекордового відділу Володимир Сохан у своєму звіті подав точні цифри стану та руху членства за десять місяців 1967 року. З кінцем жовтня мав УНСоюз 87,674 членів, з яких 26,874 в деп. молоді, 57,950 в деп. дорослих та 2,850 забезпечених акцидентовими грамотами. Загальне число членів зросло за десять місяців на чисто на 621 членів, тому що рядом із приходом 3,448 членів мав УНСоюз втрати: 697 смертних виплат, 680 суспенз, 566 виплат вивінувальних грамот, 543 грошові звороти і 742 грамоти, які відійшли на позвістю виплачене забезпечення. Пересічно кожного місяця УНСоюз у 1967 році здобував 350 нових членів, а втрачав 323. Не враховуючи грамот на виплаченому і продовженому забезпеченні, тобто самих активних членів мав УНСоюз з кінцем жовтня 77,342.

В. Сохан поінформував Гол. Уряд про дальше перестерігання точних реченців принимання рахунків, звітів та аплікацій, завдяки чому Головна Канцелярія розіслала виказм та рахунки на листопад вже до 10-го, а грамоти нових членів до 12-го листопада. Але, як він ствердив, рутина добра для ефективности праці, але може бути шкідлива для поступу, тому Екзекутива веде досліди та перевіряє можливості поліпшення служби для членів та обслуги секретарів, щоб забезпеченева служба УНСоюзу була якнайбільше фахова та професійна. До цих старань і студій належить теж перевірка можливостей, а при тому видайности і коштів, впровадження нових бюрових машин. Він подав приклади поліпшень праці Гол. Канцелярії через впровадження машин та для порівняння такі ж можливості через збільшення персоналу. Вкінці В. Сохан ствердив, що УНСоюз, як найбільше модерна та найбільша українська як теж одна із найкращих братських забезпеченевих установ, веде постійну акцію над дальшим покращанням і поступом у забезпеченевій службі, що й дає йому можливість сміло конкурувати із найбагатшими комерційними забезпеченевими установами. Дальший поступ і збільшення фахової забезпеченевої служби УНСоюзу це найближчі і найважніші проблеми, над якими працює Екзекутива та про які, по закінчені докладних студій, Екзекутива і Головний Уряд повинні б винести рішення.

Головний секретар Ярослав Падох поінформував, що цьогорічна кампанія принесла за десять місяців 3,488 нових членів, тобто на 558 менше, як в попередньому конвенційному році та на 100 більше, як у нормальному 1965 р. Коли в тому році УНС придбав 4,896, (в 1966 осягнено 4,994), то можна сподіватися, що в цім році досягнемо рівно 5,000 членів, тим більше, що жовтень приніс 415 членів, отже помітно зріст під кінець року. Чистий приріст залежить у великій мірі від кількости втрат. Прикладом минулі два роки. Хоч принесли майже рівне число нових членів, в 1965 р. було 1,645 приросту, а в 1966 тільки 994. З кінцем жовтня ц. р. УНС досяг 87,674 членів, а чистий приріст за цей час року виносить 621 членів. Ці числа могли б бути вищі, якщоб дальше рівно 25% Відділів не були нечинними у кампанії. Цих Відділів є тепер 115, а з кінцем першого півріччя було 169. Також не повелися змагання придбати нових організаторів. В цім році постали два нові Відділи в Колумбусі, Огайо, і в Торонті, при євангелицькій громаді. В наслідок акції лучення малих й неактивних Відділів, число їх зменшилося на 14 й коли з кінцем 1966 р. УНС мав 475 Відділів, з кінцем жовтня ц. р. має 461. Організаційний Відділ гол. канцелярії вдержував постійний зв'язок з всіми Відділами, делеґатами, учасниками курсів на Союзівці та організаторами. Округи діставали щомісяця огляд праці їх Відділів, а при кінці вересня й з початком жовтня відбулися масові окружні збори з участю членів Екзекутиви. Постійні організатори досі придбали 880 членів. В 1966 вони здобули 1,118, кругло 25% усіх нових членів. Гол урядовці придбали досі 705 членів. Числа щодо Канади подав кан. директор Б. Зорич. Успіх Канади куди кращий від загального. Поїздка Б. Зорича на Захід й В. Дідюка на Північ пройшли успішно. Для можливого успішного завершення кампанії треба збільшеної активности усіх союзових урядовців, а особливо нас головних урядовців у наших містах і округах.

Головний касир Іван Кокольський склав загальний звіт із праці фінансового відділу головної канцелярії, підмічуючи, що одною з найважливіших проблем УНС в цю пору є питання інвестування його фондів. Незвичайно корисний ринок на бонди, які можна дістати на сім і більше відсотків, а може з часом ще вищі, дораджує у них передовсім інвестувати наше майно. Але є проблема фінансування купна домів наших членів, якої не слід забувати, хоч морґеджі приносять тільки шість відсотків. Також важливим є питання виміни низькопроцентованих бондів на бонди вищепроцентовані. Ми продали вже таких бондів на пів мільйона долярів. Поступаючи обережно, ми понесли мінімальні втрати на таких вимінах, які ми покриємо з підвищених відсотків. Отож з цим слід поступати обережно, щоб не понести втрати, зокрема, якщо новонабуті бонди були б скоро відкликані. Також слід дуже обережно ставитися до питання набуття нового дому УНС та розбудови Союзівки, як також інших осель. При новім домі треба брати до уваги не лише його кошт, але також кошти його удержання. Є випадки неточного плачення морґеджових рат. В таких випадках мусимо поступати дуже енергійно. Трапляються більші залеглості Відділів. Часто секретарі й члени забувають, що вкладки є платні згори, на початку, а не при кінці місяця. Що гірше, секретарі часто не тільки роблять великі відтягнення з місячних рахунків, але й не подають за кого вони ці відтягнення зробили. Це мусить змінитися. В 1968 році буде введене нове, поліпшене книговедення на Союзівці. Також робимо заходи, щоб в часі, коли перенесемо приміщення головної канцелярії до нового будинку, підготовити нову, поліпшену систему урядування головної канцелярії. Стан нашої господарки є добрий, зокрема добрі наші інвестиції, що признають наші фахові дорадники.

Головний редактор „Свободи", Антін Драґан, у своєму звіті про працю Видавництва в поточному році підмітив, що вона проходила нормально, хоч цей рік ставив перед ним багато особливих завдань. Підготова Світового Конґресу Вільних Українців зайняла дуже багато часу і енерґії, але це бувало також в минувшині при кожній більшій громадській акції. Є традицією Українського Народного Союзу давати можливо великий вклад у кожну вартісну громадську роботу. Вірить, що СКВУ закінчиться повним успіхом й в тому буде великий, черговий успіх Українського Народного Союзу. З поточних праць союзового характеру підмічує підготову до друку Календаря-альманаха УНСоюзу на ювілейний 1968 рік, який вже на днях буде зданий до друку.

3. Дискусія над звітами

До дискусії над звітами зголосилися й забрали голос наступні головні урядовці: пані Марія Демидчук, Богдан Зорич, п. Анна Чопик, Іван Одежинський, Іван Іванчук, Петро Пуцило, д-р Володимир Ґалан, п. Анна Дубас, інж. Степан Куропась і В. Дідюк. Дискусія велася передовсім над господарськими справами, зокрема над питанням інвестиційної політики, а саме чи продовжувати раніше інвестування УНС в морґеджах і бондах, чи обмежитися до, куди більш доходових в цьому часі, бондів. Дискутанти висловлювали свої погляди та пропозиції, а гол. предсідник і гол. касир відповідали на запити та пояснювали порушені проблеми. Після дискусії, на внесення інж. Ст. Куропася, піддержане п. Марією Демидчук, схвалено продовжувати дотеперішню інвестиційну господарку з тим, що слід обмежити уділювання морґеджових позичок у високих сумах, а більшу увагу звернути на доми членів й закуп високоопроцентованих бондів.

З уваги на це, що точку 4. Інвестиційні проблеми УНС вичерпано у звітуванні гол. предсідника та гол. касира й в дискусії над звітами, приступлено до наступної точки програми.

5. Оселі УНСоюзу

Головний предсідник Иосип Лисогір з'ясував питання, в загальному схвалене Головним Урядом на цьогорічних, травневих нарадах, щодо будови додаткових приміщень для гостей на Союзівці й спираючись на прелімінарному справоздані архітекта, пропонує уповноважнити Екзекутиву доручити архітектам зладити точний плян добудови 50 і 100 кімнат, щоб мати точну підставу до остаточного вирішення справи на наступній нараді Головного Уряду в 1968 році.

Після пропозиції гол. предсідника переведено диску-

(Закінчення на стор 6-ій)

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ В 1967 РОЦІ І ЗОКРЕМА В МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1967 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано членів у вересні	Разом у 1967 р.
1.	Філядельфія, Па.	38	40	423
2.	Торонти, Онт.	22	55	388
3.	Ню Йорк, Н.Й.	39	33	272
4.	Шикаґо, Ілл.	33	12	232
5.	Нюарк, Н. Дж.	22	20	195
6.	Дітройт, Миш.	18	26	172
7.	Клівленд, Огайо	17	6	149
8.	Перт Амбой, Н. Дж.	13	4	119
9.	Пітсбурґ, Па.	20	11	105
10.	Монтреаль, Квіб.	16	11	87
11.	Шамокин, Па.	21	7	84
12.	Ніяґарська	9	6	75
13.	Джерзі Сиіт, Н. Дж.	11	6	68
14.	Ню Гейвен, Конн.	15	6	66
15.	Аллентавн, Па.	10	3	60
15.	Рочестер, Н.Й.	8	5	60
15.	Вінніпеґ, Ман.	13	10	60
18.	Трой, Н.Й.	8	3	58
19.	Пасейк, Н. Дж.	6	6	45
20.	Ютика, Н.Й.	11	4	44
21.	Скрентон, Па.	13	7	34
22.	Вунсакет, Р.І.	8	8	33
23.	Воффало, Н.Й.	11	1	32
24.	Вилкс Берри, Па.	9	3	31
25.	Балтимор, Мд.	8	2	30
26.	Янгставн, Огайо	10	—	27
27.	Бостон, Масс.	5	4	19
27.	Ст. Люіс, Мо.	7	2	19
29.	Людлов, Масс.	5	—	5
30.	Необ'єднані Відділи	39	4	80

ВІДДІЛИ

які осягнули до кінця вересня 1967 р. річну квоту.

П. Ч.	Відділ	Секретар	Річна квота	Придбані члени
1.	10	К. Хільченковський	10	19
2.	88	В. Квас	10	14
3.	93	М. Іваницький	10	14
4.	123	І. Голик	10	10
5.	153	І. Скіра	90	93
6.	183	П. Залуга	30	36
7.	216	Б. Одежинський	10	55
8.	286	Перля Хиляк	10	10
9.	309	П. Кобас	10	10
10.	340	Софія Оріховська	10	66
11.	344	Т. Бутрей	10	18
12.	349	М. Захарко	15	19
13.	371	Ю. Баранюк	30	60
14.	402	Я. Бурій	15	46
15.	404	Е. Попович	10	10
16.	407	В. Шаран	15	66
17.	412	М. Блаженко	10	16
18.	422	Т. Тещук	20	32
19.	431	о. С. Жарський	10	13
20.	440	Софія Куца	15	72
21.	444	Т. Баран	10	14
22.	449	І. Михалевич	10	11
23.	460	П. Сахаревич	15	27

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ ДО КІНЦЯ ВЕРЕСНЯ 1967 Р. 15 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднано членів
1.	153	Філядельфія, Па.	94
2.	440	Торонто, Онт.	72
3.	340	Нюарк, Н. Дж.	66
3.	407	Торонто, Онт.	66
5.	371	Нюарк, Н. Дж.	60
6.	402	Етобікок, Онт.	46
7.	240	Клівленд, Огайо	42
8.	194	Ню Йорк, Н.Й.	40
9.	147	Аллентавн, Па.	38
10.	183	Дітройт, Миш.	36
11.	5	Асторія, Н.Й.	32
11.	316	Рочестер, Н.Й.	32
11.	422	Філядельфія, Па.	32
11.	432	Торонто, Онт.	32
15.	42	Пасейк, Н. Дж.	31
15.	379	Шикаґо, Ілл.	31
17.	63	Форд Сиіт, Па.	30
17.	204	Ню Йорк, Н.Й.	30
17.	221	Шикаґо, Ілл.	30
17.	292	Дітройт, Миш.	30
17.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	30
17.	397	Філядельфія, Па.	30
23.	423	Шикаґо, Ілл.	29
24.	361	Ню Йорк, Н.Й.	27
24.	460	Лондон, Онт.	27
26.	114	Шикаґо, Ілл.	26
26.	445	Вінніпеґ, Ман.	26
28.	18	Колюмбус, Огайо	25
28.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	25
30.	471	Монтреаль, Квіб.	23
31.	277	Гартфорд, Конн.	22
32.	174	Дітройт, Миш.	21
33.	245	Філядельфія, Па.	20
34.	10	Філядельфія, Па.	19
34.	305	Магони Сиіт, Па.	19
34.	349	Манвіл, Н. Дж.	19
34.	427	Ст. Кетринс, Онт.	19
38.	120	Аліквіпф, Па.	18
38.	344	Бавндбрук, Н. Дж.	18
38.	346	Клівленд, Огайо	18
38.	375	Філядельфія, Па.	18
38.	464	Ошава, Онт.	18
43.	175	Дітройт, Миш.	17
44.	412	Торольд, Онт.	16
44.	473	Монтреаль, Квіб.	16
44.	484	Ютика, Н.Й.	16
47.	22	Шикаґо, Ілл.	15
47.	170	Джерзі Сиіт, Н. Дж.	15
47. (49)	266	Амстердам, Н.Й.	15

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ ЗДОБУТКИ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1967 Р.

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

1.	В. Дідюк	174	13.	М. Семків (379)	21
2.	І. Одежинський	157	15.	М. Турко (63)	30
3.	С. Гавриш	87	15.	Т. Шпікула (221)	30
4.	В. Шаран (407)	60	15.	М. Нич (397)	30
4.	Софія Куца (440)	60	18.	П. Головачук (42)	29
6.	Ю. Баранюк (371)	48	18.	В. Палідвор (204)	29
7.	М. Ткачук	43	18.	И. Ярема (372)	29
8.	А. Стецяк (240)	42	21.	В. Гірняк	26
9.	П. Дяків	40	21.	П. Федик (292)	26
10.	І. Василишин (194)	35	21.	І. Геврик (445)	26
11.	Я. Бурій (402)	33	24.	М. Фединишин (155)	25
12.	І. Зазворський (147)	32	24. (25)	Софія Оріховська (340)	25
13.	В. Гавриляк (316)	31			

ЧЛЕНИ, ЩО ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

1.	В. Пінковський (432)	24		тянський (327)	13
2.	М. Хоманьчук (5)	23	25.	П. Кучма (361)	13
3.	В. Дідик	21	25.	Б. Грицишин (422)	13
3.	А. Слюсарчук (174)	21	33.	Стелла Раєн (171)	12
3.	Е. Гомотюк (277)	21	33.	С. Мазур (242)	12
3.	Анна Бурій (402)	21	35.	Гелен Олек (22)	11
7.	Д. Кошельовський (183)	19	35.	Квітка Стецюк (25)	11
			35.	С. Шилькевич (116)	11
7.	М. Гентош (305)	19	35.	І. Була (127)	11
7.	Т. Тещук (422)	19	35.	А. Джула (161)	11
10.	В. Рефт (120)	18	35.	А. Гомотюк (182)	11
10.	М. Мартинюк (245)	18	35.	Р. Колодій (191)	11
10.	Р. Чучкевич (346)	18	35.	Л. Гардіяк (206)	11
10.	М. Захарко (349)	18	35.	Юлія Гуглік (259)	11
10.	Є. Омельченко (451)	18	35.	Т. Фінів (350)	11
15.	М. Бобер (235)	16	35.	В. Оріховський (353)	11
15.	І. Малко (320)	16	35.	О. Хома (383)	11
15.	Т. Бутрей (344)	16	35.	Т. Носісвич (423)	11
15.	В. Запаранюк (484)	16	47.	В. Козіцький (8)	10
19.	Д. Дидик (170)	15	48.	К. Мельник (18)	10
20.	П. Шевчук (13)	14	48.	Ольга Малищак (29)	10
20.	В. Квас (88)	14	48.	В. Жмудь (57)	10
20.	Д. Чук (321)	14	48.	М. Галькевич (59)	10
20.	В. Давидюк (411)	14	48.	І. Голик (123)	10
20.	Т. Баран (444)	14	48.	Гелена Маґер (233)	10
25.	Б. Зорич	13	48.	Марія Душник (293)	10
25.	Д. Попадинець	13	48.	Е. Притула (337)	10
25.	К. Хільченковський (10)	13	48.	М. Дербуш (345)	10
			48.	І. Пригода (361)	10
25.	І. Петрунцьо (78)	13	48.	Марія Герус (371)	10
25.	І. Чопек (271)	13	48. (60)	П. Сахаревич (460)	10
25.	А. Копис-				

ВП. СЕКРЕТАРЮ!

ЩОБ У 75-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ УНСОЮЗУ В 1969 РОЦІ ОСЯГНУТИ НАШУ ВЕЛИКУ МЕТУ: 100,000 ЧЛЕНІВ, МУСИМО ПРИДБАТИ В ЦІМ РОЦІ БОДАЙ 7,000 ЧЛЕНІВ. ЦЕ ОСЯГНЕМО ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ *ВСІ* НАШІ ВІДДІЛИ *ЩО МІСЯЦЯ* ПРИШЛЮТЬ НАМ БОДАЙ *ОДНУ* ЧЛЕНСЬКУ АПЛІКАЦІЮ. ВИКОНАЙТЕ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК. ПРИШЛІТЬ У ЦІМ І В КОЖНІМ НАСТУПНІМ МІСЯЦІ БОДАЙ ОДНУ АПЛІКАЦІЮ.

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1967 РОКУ

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у вересні	Сума забезпеч.		Разом у 1967 р.
5.	Ю. Юрків	2	$ 3,000		32
5.	А. Малан	3	$ 7,000	1 АДД	
10.	К. Хільченковський	1	$ 1,000		19
13.	П. Шевчук	2	$ 10,000	2 АДД	14
14.	В. Роговський	2	$ 2,000		11
19.	Р. Голіят	2	$ 5,500	1 АДД	6
20.	В. Дідик	2	$ 2,000		
	А. Триш	1	$ 1,000		5
22.	Олена Олек	1	$ 1,500		15
25.	Квітка Стецюк	3	$ 6,000	1 АДД	11
27.	Я. Падох	2	$ 6,000	1 АДД	3
30.	М. Філіпс	2	$ 2,000		2
37.	Анна Гнатюк	1	$ 1,000		5
39.	І. Пиндус	2	$ 2,000		10
42.	П. Головачук	4	$ 4,000		31
43.	В. Сиваник	2	$ 1,000		7
47.	Анна Гарас	1	$ 1,000		9
59.	М. Галькевич	1	$ 1,000		10
63.	М. Турко	5	$ 5,500		30
68.	І. Шило	1	$ 500		2
78.	І. Петрунцьо	1	$ 3,000		13
79.	Пелагія Серединська	1	$ 1,000		1
83.	С. Гавриш	4	$ 12,000	2 АДД	24
86.	І. Сєрант	1	$ 1,000		1
88.	В. Квас	4	$ 6,000		14
93.	І. Стерпак	7	$ 15,000	2 АДД	14
106.	І. Ракочий	2	$ 2,000		8
114.	М. Ткачук	1	$ 10,000		26
116.	С. Шилькевич	2	$ 2,000		11
120.	В. Рефт	2	$ 6,000	1 АДД	18
123.	І. Голик	3	$ 3,000		10
128.	М. Глова	1	$ 1,000		9
146.	С. Хомяк	2	$ 2,000		3
147.	І. Зазворський	2	$ 2,000		38
155.	М. Фединишин	1	$ 1,000		25
156.	В. Новак	1	$ 500		7
158.	А. Саноцький	1	$ 500		6
161.	А. Джула	2	$ 2,000		11
163.	С. Филик	1	$ 1,000		6
165.	Марія Пелехата	3	$ 11,000		4
168.	Г. Вабин	1	$ 1,000		8
170.	Д. Дидик	3	$ 4,000		15
173.	П. Щерба	2	$ 6,000	1 АДД	6
174.	А. Слюсарчук	2	$ 1,500		21
175.	Я. Базюк	3	$ 5,500		17
181.	Г. Шевчук	1	$ 1,000		1
182.	А. Гнатюк	2	$ 3,000		11
183.	В. Дідик	3	$ 3,000		36
192.	Я. Сенишин	1	$ 1,000		3
194.	І. Василишин	6	$ 5,500		
	Я. Падох	2	$ 13,000		
	М. Салдан	1	$ 1,000		40
204.	В. Палідвор	9	$ 22,500	3 АДД	30
210.	І. Франко	1	$ 1,000		3
214.	О. Твардовський	1	$ 3,000		7
217.	Ф. Голод	1	$ 1,000		7
220.	І. Мелінишин	3	$ 5,500		
	П. Гут	2	$ 10,000		10
234.	І. Іваник	1	$ 1,000		3
238.	П. Мороз	1	$ 1,000		
	Анна Ремік	1	$ 1,500		7
242.	С. Мазур	1	$ 2,000		13
245.	М. Мартиненко	7	$ 7,000		20
252.	С. Маланчук	1	$ 500		6
254.	В. Романишин	1	$ 1,000		8
257.	П. Сильчак	1	$ 5,000	АДД	10
259.	Юлія Гуглік	1	$ 1,000		11
265.	М. Коцюбка	1	$ 1,000		1
276.	Е. Гаррісон	1	$ 2,000		4
278.	Евгенія Васляска	1	$ 1,000		7
284.	І. Василюка	2	$ 3,000		9
292.	П. Федик	4	$ 4,000		30
305.	М. Гентош	3	$ 4,000		19
307.	М. Болух	2	$ 1,000		2
311.	М. Федірко	1	$ 1,000		2
316.	В. Гавриляк	3	$ 3,000		
	Ю. Панкрат	1	$ 1,000		32
321.	Д. Чук	1	$ 500		14
328.	В. Ковч	1	$ 10,000	Термінова	2
337.	Е. Притула	2	$ 10,000	2 АДД	10
340.	Софія Оріховська	8	$ 36,000	7 АДД	66
341.	В. Гірняк	3	$ 8,000	1 АДД	
	І. Хрін	3	$ 3,000		8
345.	М. Дербуш	1	$ 5,000	АДД	10
346.	Р. Чучкевич	5	$ 7,000		18
349.	М. Захарко	1	$ 5,000		19
350.	Т. Фінів	2	$ 7,000		11
352.	Я. Щербак	2	$ 1,000		6
353.	В. Орихівський	1	$ 5,000	АДД	11
356.	М. Воробець	2	$ 2,000		10
360.	І. Гаврилюк	1	$ 5,000		7
361.	П. Кучма	1	$ 500		27
362.	Ф. Петрик	1	$ 2,000		9
371.	Ю. Баранюк	3	$ 2,500		60
375.	П. Тарнавський	2	$ 2,000		
	І. Даньківський	1	$ 1,000		18
379.	М. Семків	2	$ 2,000		31
382.	Катерина Гарбест	1	$ 1,000		7
383.	О. Хома	1	$ 1,000		12
387.	В. Олійник	2	$ 2,000		3
388.	С. Шевченко	2	$ 2,000		4
402.	Анна Бурій	8	$ 17,000	2 АДД	46
404.	Богдан Зорич	10	$ 23,000	3 АДД	10
406.	М. Мартинюк	3	$ 3,000		8
407.	В. Шаран	12	$ 41,000	4 АДД	66
408.	Софія Куца	1	$ 1,000		12
411.	В. Давидюк	3	$ 3,000		43
422.	Т. Тещук	6	$ 6,000		
	В. Грицишин	1	$ 1,000		32
425.	Р. Смук	1	$ 1,000		1
426.	В. Дідюк	11	$ 38,000	5 АДД	11
434.	Д. Попадинець	5	$ 5,000		14
440.	Софія Куца	9	$ 37,000	1 АДД, і Тер.	72
441.	В. Дідюк	10	$ 25,000	4 АДД	10
454.	М. Бережук	5	$ 13,500	1 Терм.	7
468.	П. Дяків	1	$ 10,000		5
469.	К. Чорномаз	1	$ 5,000	АДД	6
471.	В. Дідюк	3	$ 10,000		23
473.	В. Дідюк	2	$ 6,000	1 АДД	
	Ю. Дзява	1	$ 1,000		16
479.	М. Петрів	2	$ 2,000		2
481.	С. Гавриш	1	$ 1,000		4
484.	В. Запаранюк	1	$ 1,000		16

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої укра- для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї ува- їнської громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Христина Турчин дочка Павла і Богданни Асторія, Н.И. Відділ 5.

Петро Клим син Марії і Івана Юніондейл, Н.И. Відділ 327

Микола Макарик син Олекси і Катерини Левітавн, Па. Відділ 362

Мирон Макарик син Олекси і Катерини Левітавн, Па. Відділ 362

Галько Микола І. син Єлисавети і Миколи Вотервліт, Н.И. Відділ 13.

МІЖ НОВИМИ ЧЛЕНАМИ УНС

Любомира Іваницька є студенткою природничого факультету в стейтовому університеті Колумбус, Огайо, де як добра студентка дістає стипендію. Вона є головою студентського клюбу та капітаном відбиванкової дружини. Старша пластунка в кр. „Ті, що греблі рвуть". Здала матуру українознавства в 1963 р. в Рідній Школі в Клівленді. Прибула до Америки в 1958 р. з Австралії.

Наш Окронський Відділ УНС гордий, що дістав у свої ряди свідомого молодого члена, бо свідома молодь, це світле майбутнє не тільки УНСоюзу, а також всього українського народу.

Тому бажаємо Любомирі найкращих успіхів в її молодім та прикладнім житті!

Любомира Іваницька

Г. Кость
Голова 295 Відділу

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Михайло Процак в Су Сен Мері, Онтаріо, свідомий і активний ромадянин, що все щедро жертвує на культурно-освітні і загально - національні цілі, зробив ще один добрий і гарний приклад до наслідування. Вступаючи в члени УНС та забезпечивши себе на суму 7.000 дол., записав її як спадок для Фундації ім. Т. Шевченка у Вінніпеґу.

Сподіваємося, що цей гарний жест п. Михайла Процака знайде багато нових послідовників, а головно між самітними нашими людьми, яких дуже часто тяжкою працею придбаний маєток забирають „трост коммпані".

Михайло Процак

В. Дідюк

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У МІСЯЦІ ЖОВТНІ 1967 р.

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у жовтні	Сума забезпечення	Разом у 1967 р.
5	М. Хоманьчук	5	$ 9,000 1 АДД	37
10	С. Гавриш	4	$ 8,000 1 АДД	
	К. Хільченковський	1	$ 4,000	24
13	П. Шевчук	1	$ 1,000	15
14	М. Отрок	1	$ 1,000	12
15	О. Зинюк	1	$ 1,000	1
19	Р. Голіят	1	$ 500	7
22	Гелена Олек	1	$ 1,000	16
25	Квітка Стецюк	5	$ 3,500	16
37	Анна Гнатюк	1	$ 1,000	6
38	С. Ґондза	2	$ 2,500	5
39	І. Пиндус	4	$ 8,000	14
42	П. Головачук	2	$ 6,000	
	В. Новацький	1	$ 5,000 АДД	34
49	М. Юречків	2	$ 2,000	5
52	Д. Хрупалик	1	$ 500	3
53	К. Сачко	2	$ 3.500	
	С. Гавриш	1	$ 1,000	
	І. Мічель	1	$ 1,000	9
59	М. Галькевич	1	$ 1,000	11
63	М. Турко	5	$ 6,500	35
65	А. Сміт	2	$ 2,000	2
67	В. Пипюк	1	$ 1,000	2
68	Марта Шило	1	$ 1,000	3
75	Б. Верещинський	1	$ 1,000	
	І. Ващук	1	$ 500	6
78	І. Петрунцьо	1	$ 5,000 АДД	14
83	С. Гавриш	6	$ 10,000 1 АДД	30
86	І. Ссрант	1	$ 1.000	2
93	І. Стерпак	2	$ 2,000	16
94	І. Ващук	2	$ 2,000	
	Т. Судомир	2	$ 4,000	10
96	М. Драпала	7	$ 4,000	16
100	А. Цебак	4	$ 4,000	11
104	С. Мисак	2	$ 2,000	5
106	Г. Дацків	2	$ 1,500	5
116	С. Шилькевич	1	$ 5,000 АДД	12
120	В. Рефт	3	$ 9,000 1 АДД	21
123	І. Голик	1	$ 1,000	11
127	І. Була	2	$ 2,000	17
128	М. Ґлова	3	$ 3,000	12
131	Л. Боднар	1	$ 500	10
137	М. Колодруб	1	$ 1,000	7
151	Анна Пипюк	1	$ 1,000	3
155	М. Фединишин	5	$ 7,500	30
156	Катерина Яцик	1	$ 1,000	8
161	А. Джула	1	$ 1,000	12
164	І. Кудрич	2	$ 2,000	7
167	В. Гірняк	1	$ 500	8
168	М. Шнер	1	$ 1,000	9
170	Д. Дидик	6	$ 23,000 1 АДД	
	І. Грабач	1	$ 1,500	22
171	Стелла Раєк	1	$ 2,000	13
172	В. Осадчук	1	$ 1,000	7
173	П. Щерба	3	$ 7,000	9
180	Геновефа Жеребняк	3	$ 2,000	9
191	Р. Колодій	1	$ 1,000	12
194	І. Василишин	1	$ 1,000	41
204	В. Палідвор	6	$ 9,000 1 АДД	36
206	Л. Гардінк	2	$ 4,000	13
220	І. Мелінишин	4	$ 5,000	14
221	Т. Шпікула	1	$ 500	31
222	Я. Кришталович	3	$ 5,000	7
238	Анна Ремік	5	$ 5,500	
	В. Мілован	1	$ 500	13
240	А. Стецяк	11	$ 28,000 3 АДД	53
242	С. Мазур	3	$ 4,000	16
243	М. Романик	1	$ 2,000	1
245	О. Гоянюк	2	$ 2,000	
	М. Мартиненко	1	$ 1,000	23
259	Юлія Ґуґлик	4	$ 4,000	15
264	В. Галущак	1	$ 1,000	1
267	Йосиф Лисогір	1	$ 1,000	6
268	Е. Барилка	2	$ 2,000	7
270	А. Шаран	1	$ 1,000	10
2271	І. Чопко	1	$ 500	14
277	Е. Гомотюк	3	$ 8,000 1 АДД	25
278	Евгенія Васласка	1	$ 1,000	8
282	Катерина Лукач	2	$ 2,500	5
283	П. Пирoганич	1	$ 1,000	4
284	І. Василюка	2	$ 2,000	11
287	О. Стецура	1	$ 500	5
290	Михайлина Іванюк	2	$ 1,500	4
292	П. Федик	6	$ 19,000	
	І. Ващук	1	$ 1,000	37
293	Марія Душник	1	$ 5,000 АДД	17
299	С. Сидорович	3	$ 2,000	8
301	П. Врублівський	1	$ 1,000	12
307	Д. Ґалонзка	2	$ 1,500	4
312	Юлія Шарик	2	$ 2,000	3
313	Анна Зазворська	1	$ 1,000	1
316	В. Гавриляк	1	$ 1,000	33
330	Я. Мартинюк	1	$ 1,000	1
336	Г. Кисіль	8	$ 10,500 1 АДД	14
340	Софія Оріховська	2	$ 2,000	68
346	Роман Чучкевич	1	$ 1,000	19
348	Марія Микар	1	$ 1,000	7
349	М. Захарко	2	$ 2,000	21
352	Я. Щербак	2	$ 3,000	8
353	В. Оріховський	4	$ 9,000	15
354	П. Ващишин	1	$ 1,000	8
355	С. Гасяк	1	$ 500	2
358	Катерина Мураль	2	$ 2,000	4
361	Марія Сосницька	1	$ 1,000	
	С. Літепло	1	$ 1,000	29
362	Ф. Петрик	5	$ 4,000	14
364	В. Брездун	1	$ 1,000	4
371	Ю. Баранюк	10	$ 14,500 1 АДД	70
372	О. Ярема	2	$ 1,000	32
379	М. Семків	3	$ 2,000	34
382	Катерина Гарбест	2	$ 2,000	9
383	О. Хома	2	$ 3,000	14
387	В. Олійник	1	$ 1,000	4
388	С. Шевченко	1	$ 1,000	5
395	Стефанія Лісович	1	$ 1,000	
	А. Рудавський	1	$ 2,000	7
404	Б. Зорич	6	$ 28,000 5 АДД	16
406	М. Мартинюк	1	$ 1,000	9
407	В. Шарак	17	$ 53,000 4 АДД	83
408	К. Ващук	6	$ 18,000 3 АДД	18
411	пастор В. Давидюк	4	$ 5,000	47
413	Олена Ратушна	2	$ 2,500	3
415	П. Гуменюк	2	$ 10,000 2 АДД	7
419	Б. Зорич	9	$ 23,000 2 АДД	9
422	Т. Тещук	2	$ 2,000	
	Б. Грицишин	1	$ 5,000	35
423	С. Касіян	1	$ 1,000	30
426	В. Дідюк	1	$ 1,000	12
427	П. Дяків	9	$ 10,500	28
432	В. Пінковський	3	$ 4,000	35
436	П. Вербовецький	1	$ 2,000	9
439	В. Дідюк	18	$ 63,000 10 АДД	
	В. Зацерковний	4	$ 11,000	27
443	В. Дідюк	1	$ 500	1
444	Б. Зорич	16	$ 42,000 6 АДД	
	Т. Баран	1	$ 2,000	31
445	І. Геврик	19	$ 26,500 2 АДД	45
446	В. Дідюк	3	$ 7,000 1 АДД	3
450	Евстахія Мілянич	1	$ 1,000	6
451	Є. Омельченко	3	$ 6,500 1 АДД	12
456	В. Воркевич	1	$ 1,000	
	В. Дідюк	13	$ 41,000 7 АДД	16
461	М. Шпурко	2	$ 2,000	5
465	Текля Мороз	1	$ 1,000	8
471	М. Андрухів	1	$ 1,000	24
484	В. Запаранюк	2	$ 2,000	18
486	Я. Блищак	1	$ 500	8
502	Д. Мартинюк	2	$ 2,000	
	Б. Зорич	1	$ 5,000 1 АДД	7
503	Т. Войтів	3	$ 15,000 3 АДД	6

ЧЕМПІОНИ

членської кампанії за місяць вересень 1967 р.

П. Ч.	Прізвище	Число членів	Сума забезпечення	
1.	В. Дідюк	26	$ 79,000	(10 АДД)
2.	В. Шаран	12	$ 41,000	(4 АДД)
3.	Б. Зорич	10	$ 23,000	(3 АДД)
4.	Софія Куца	10	$ 38,000	(1 АДД,

ЧЕМПІОНИ

членської кампанії за місяць жовтень 1967 р.

П. Ч.	Прізвище	число членів	сума забезпечення	
1.	В. Дідюк	36	$ 112,500	18 АДД
2.	Б. Зорич	32	$ 98,000	14 АДД
3.	І. Геврик (445)	19	$ 26,500	АДД
3.	В. Шаран (407)	17	$ 53,000	4 АДД
4.	С. Гавриш	11	$ 19,000	2 АДД
4.	А. Стецяк (240)	11	$ 28,000	3 АДД
6.	Ю. Баранюк (371)	10	$ 14,500	1 АДД

1 Термінова)

ЧЕМПІОНИ

членської кампанії за місяць листопад 1967 р.

П. Ч.	Прізвище	Число членів	Сума забезпечення
1.	І. Геврик (445)	19	$ 37,500 5 АДД
2.	І. Одежинський	17	$ 38,500
3.	І. Петрунцьо (78)	12	$ 18,000 1 АДД
4.	П. Питель (139)	11	$ 11,000

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСоюзу В 1967 РОЦІ І ЗОКРЕМА В МІСЯЦІ ЖОВТНІ 1967 р.

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано членів у жовтні	Разом у 1967 р.
1.	Торонто, Онт.	23	75	463
2.	Філядельфія, Па.	38	38	461
3.	Ню Йорк, Н.И.	39	19	291
4.	Шикаґо, Ілл.	33	26	258
5.	Нюарк, Н. Дж.	22	19	214
6.	Дітройт, Миш.	18	14	186
7.	Клівленд, Огайо	17	29	178
8.	Перт Амбой, Н. Дж.	13	18	137
9.	Піттсбурґ, Па.	20	21	126
10.	Вінніпеґ, Ман.	13	57	117
11.	Шамокин, Па.	21	8	92
12.	Монтреаль, Квіб.	10	3	90
13.	Ніяґарська	9	14	89
14.	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11	15	83
15.	Ню Гейвен, Конн.	15	6	72
16.	Аллентавн, Па.	10	2	62
17.	Рочестер, Н.И.	8	1	61
18.	Трой, Н.И.	8	2	60
19.	Ютика, Н.И.	11	10	54
20.	Пасейк, Н. Дж.	6	3	48
21.	Боффало, Н.И.	11	5	37
21.	Вунсакет, Р. Ай.	8	4	37
23.	Скрентон, Па.	13	2	36
24.	Вилкс Берри, Па.	9	3	34
25.	Балтимор, Мд.	8	3	33
26.	Янґставн, Огайо	10	1	28
27.	Бостон, Масс.	5	8	27
28.	Ст. Люіс, Мо.	7	2	21
29.	Людлов, Масс.	5	2	8
30.	Необ'єднані Відділи	39	5	85

ВІДДІЛИ

ЯКІ ОСЯГНУЛИ ДО КІНЦЯ ЖОВТНЯ 1967 р. РІЧНУ КВОТУ

П. Ч.	Відділ	Секретар	Річна квота	Придбані члени
1.	10	К. Хільченковський	10	24
2.	88	В. Квас	10	14
3.	93	М. Іваницький	10	16
4.	100	А. Цебак	10	11
5.	123	І. Голик	10	11
6.	128	М. Ґлова	10	12
7.	153	І. Скіра	90	94
8.	183	П. Залуга	30	36
9.	216	Б. Одежинський	10	55
10.	259	Юлія Ґуґлик	15	15
11.	286	Перля Хиляк	10	10
12.	309	П. Кобас	10	10
13.	340	Софія Оріховська	10	68
14.	344	Т. Бутрей	10	18
15.	349	М. Захарко	15	21
16.	353	М. Василюк	15	15
17.	371	Ю. Баранюк	30	70
18.	402	Я. Бурій	15	46
19.	404	Е. Попович	10	16
20.	407	В. Шаран	15	83
21.	412	о. М. Блаженко	10	16
22.	422	Т. Тещук	20	35
23.	426	Я. Гуменюк	10	12
24.	431	о. С. Жарський	10	13
25.	439	П. Вербицький	25	27
26.	440	Софія Куца	15	72
27.	444	Т. Баран	10	31
28.	445	І. Геврик	45	45
29.	449	І. Михалевич	10	11
30.	456	В. Воркевич	10	16
31.	460	П. Сахаревич	15	27

ЧЕМПІОНИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

440 В. Дідюк

432 Б. Зорич

445 І. Геврик

407 В. Шаран

І. Одежинський

78 І. Петрунцьо

С. Гавриш

А. Стецяк

Софія Куца

Організатори, Ю. Баранюк (371) і П. Питель (139) не прислали своїх знімок.

ОРГАНІЗАТОРИ, ЯКІ ВІДНОВИЛИ СВОЄ ЧЛЕНСТВО В КЛЮБІ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

1.	В. Дідюк (440)	210
2.	І. Одежинський (153)	157
3.	С. Гавриш (83)	98
4.	Софія Куца (440)	61
5.	Ю. Баранюк (371)	58
6.	А. Стецяк (240)	53
7.	П. Дяків (427)	49
8.	Б. Зорич (432)	45
8.	І. Геврик (445)	45
10.	М. Ткачук (114)	43
11.	І. Василишин (194)	36
12.	В. Палідвор (204)	35
13.	М. Семків (379)	34
14.	Я. Бурій (402)	33
15.	І. Зазворський (147)	32
15.	П. Федик (292)	32
15.	В. Гаврилюк (316)	32
18.	П. Головачук (42)	31
18.	Т. Шпікула (221)	31
20.	М. Нич (397)	30
21.	М. Фединишин (155)	28
22.	Софія Оріховська (340)	27
23.	В. Гірняк (341)	27

СТАТИСТИКА ВІДДІЛІВ НА КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1967 р.

1.	Відділи, які не дали ані одного члена	— 115
2.	Відділи, які дали 1 члена	— 49
3.	" " " 2 членів	— 32
4.	" " " 3 "	— 41
5.	" " " 4 "	— 24
6.	" " " 5 "	— 23
7.	" " " 6 - 9 членів	— 63
8.	" " " 10 - 24 "	— 78
9.	" " " 25 - 49 "	— 29
10.	" " " 50 - 74 "	— 5
11.	" " " 75 - 99 "	— 2
	Разом Відділів	— 46

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСоюзу, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ ДО КІНЦЯ ЖОВТНЯ 1967 р. 15 або БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднано членів
1.	153	Філядельфія, Па.	94
2.	407	Торонто, Онт.	83
3.	440	Торонто, Онт.	72
4.	371	Нюарк, Н. Дж.	70
5.	340	Нюарк, Н. Дж.	68
6.	240	Клівленд, Огайо	53
7.	402	Етобікок, Онт.	46
8.	445	Вінніпеґ, Ман.	45
9.	194	Ню Йорк, Н.И.	41
10.	147	Аллентавн, Па.	38
11.	5	Асторія, Н.И.	37
12.	292	Дітройт, Миш.	37
13.	183	Дітройт, Миш.	36
13.	204	Ню Йорк, НН.И.	36
15.	63	Філядельфія, Па.	35
15.	422	Форд Ситі, Па.	35
15.	432	Торонто, Онт.	35
18.	42	Пасейк, Н. Дж.	34
18.	379	Шикаґо, Ілл.	34
20.	316	Рочестер, Н.И.	33
21.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	32
22.	221	Шикаґо, Ілл.	31
22.	444	Саскатун, Саск.	31
24.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	30
24.	397	Філядельфія, Па.	30
24.	423	Шикаґо, Ілл.	30
27.	361	Ню Йорк, Н.И.	29
28.	427	Ст. Кетринс, Онт.	28
29.	439	Судбури, Онт.	27
29.	460	Лондон, Онт.	27
31.	114	Шикаґо, Ілл.	26
32.	18	Колюмбус, Огайо	25
32.	277	Гартфорд, Конн.	25
34.	10	Філядельфія, Па.	24
34.	471	Монтреаль, Квіб.	24
36.	245	Філядельфія, Па.	23
37.	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	22
38.	120	Аліквіппа, Па.	21
38.	174	Дітройт, Миш.	21
38.	349	Манвілл, Н. Дж.	21
41.	305	Магони Ситі, Па.	19
41.	346	Клівленд, Огайо	19
43.	344	Бандбрук, Н. Дж.	18
43.	375	Філядельфія, Па.	18
43.	408	Ошава, Онт.	18
43.	464	Торонти, Онт.	18
44.	484	Ютика, Н.И.	18
48.	175	Дітройт, Миш.	17
49.	22	Шикаґо, Ілл.	16
49.	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	16
49.	93	Сентрал Фоллс, Р. Ай.	16
49.	96	Пітсбурґ, Па.	16
49.	242	Фраквілл, Па.	16
49.	404	Мус Джав, Саск.	16
49.	456	Тіммінс, Онт.	16
49.	412	Торолд, Онт.	16
49.	473	Монтреаль, Квіб.	16
58.	13	Амстердам, Н.И.	15
58.	266	Вотервлет, Н.И.	15
58	259	Шикаґо, Ілл.	15
58. (61)	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	15

ПРОТОКОЛ

(Закінчення з стор 4-ої)

сію, в якій взяли участь наступні головні урядовці: Ярослав Падох і п. Анна Дубас, після чого, на внесення Івана Одежинського, піддержане Володимиром Запаранюком та Іваном Гевриком, однодушно схвалено внесення головного предсідника.

Після цього Іван Іванчук з'ясував питання набуття оселі в околиці Шикаґа для членів УНСоюзу на Заході ЗДА. Його інформації доповнили Іван Кокольський та Ярослав Падох, які оглянули посілість, на якій мала б постати оселя. І. Кокольський підмітив, що перед вирішенням питання набуття оселі слід одержати компетентні інформації щодо води, дозволу на продаж алькогольних напитків, коштів перебудови та пляну адміністрації оселі.

В дискусії над цією справою взяли участь: інж. Ст. Куропась, Тарас Шпікула ,п. Олена Олек, Петро Пуцило, д-р Володимир Галан і Іван Геврик. Після дискусії, на внесення мґра Івана Геврика, піддержане п. Анною Дубас, схвалено однодушно утворити для цієї справи окрему комісію, зложену з наступних осіб: інж. Ст. Куропась, Іван Кокольський, Тарас Шпікула, і Олена Олек й доручити їй скласти справоздання в справі пропонованого купна згаданої оселі.

Після цього заступник гол. предсідника й директор Канадійської Канцелярії, Богдан Зорич, запропонував винести рішення також щодо набуття оселі для членів у Канаді. Головний предсідник відповів, що коли буде відповідна пропозиція, Головний Уряд її розгляне.

6. Дім УНСоюзу

Головний предсідник Йосип Лисогір покликався на своє раніше справоздання й запропонував вирішити, чи слід ждати на вияснення ситуації в Джерзі Сити з міською управою, чи подбати про купно відповідної площі та на ній на кошт УНСоюзу збудувати будинок УНСоюзу для приміщення головної канцелярії. Над його запитом розвинулася дискусія, в якій взяли участь головні урядовці Петро Пуцило і д-р Володимир Галан, після чого, на внесення д-ра Галана, піддержане Іваном Іванчуком, схвалено не ждати на невідому пропозицію міста Джерзі Сіті, але підняти заходи для підшукання відповідної площі для будови будинку коштом УНСоюзу.

7. Заклик УНСоюзу з нагоди СКВУ

Гололвний секретар Ярослав Падох прочитав проєкт заклику Головного Уряду УНСоюзу до членів й громадянства з нагоди скликання першого Світового Конгресу Вільних Українців, який розпочинається наступного дня, який без дискусії схвалено однодушно. Заклик був надрукований в „Свободі" в дні відкриття СКВУ.

8. Проголошення ювілейних років УНС

З уваги на це, що в 1968 році припадає 75-річчя „Свободи", а в 1969 році такий самий ювілей УНСоюзу, схвалено з початком 1968 року проголосити ці ювілейні роки й видати з тієї нагоди окремий заклик Головного Уряду до членів УНСоюзу та всього українського громадянства. Доручено Екзекутиві розглянути проєкт заклику приготований головним секретарем й переслати його членам Головного Уряду до апробати та підпису.

9. Різні справи

На закінчення нарад головний предсідник Йосип Лисогір поінформував про прохання парохії в Керґонксон про приділення ще невеликого кусника ґрунту під будову церкви, який їй потрібний для заокруглення площі; про пенсійний плян УНСоюзу для своїх урядовців, який буде з часом, правдоподібно в 1970 або 1971, перетворений в самостійний Пенсійний Фонд, після того, як резерва на конті пенсійного пляну дійде до вимаганої суми 300.000 дол.; та про стан позову проти УНСоюзу, з приводу випадку на Союзівці. Головний предсідник порушив питання своєї поїздки до Европи на основі уповноваження Головного Уряду, схваленого на річних нарадах в травні цього року, тому, що дехто квестіонує цю ухвалу. Після цього д-р Володимир Галан заявив, що перевірив на рекордовій стрічці з дискусії і вирішення справи поїздки та стверджує, що така ухвала була переведена й додає, що поїздка головного предсідника була успішна й корисна для УНСоюзу та українського громадянства. Після цього інж. Степан Куропась заявив, що коли голова Контрольної Комісії перевірив цю справу ,він принимає її за вияснену без застережень.

Після цього головний радний Тарас Шпікула та головний контролер Петро Пуцило піднесли справу підвишки секретарської винагороди. Головний предсідник відмітив, що ця справа вже була вирішена.

10. Закриття

З уваги на вичерпання порядку нарад та пізню пору, головний предсідник закрив надзвичайні наради Головного Уряду УНСоюзу о год. 7-ій вечора, висловивши надію, що всі учасники нарад візьмуть участь у завтрішньому Світовому Конґресі Вільних Українців.

Окружний Комітет УНС Філядельфійської Округи відбув Союзовий День

Не зважаючи на зливний дощ, що падав до полудня, в неділю 10 вересня намічений Союзовий День Філядельфійської округи таки відбувся, і то з гарним успіхом, як моральним, так і матеріяльним.

В мистецькій частині був дуже гарний виступ мандолінового ансамблю доросту при Українській Православній Церкві в Вільмінґтоні, Дел., під мистецьким керівництвом проф. Сергія Ковальчука, та виступ танцювальної групи СУМА ім. УПА у Філядельфії, під мистецьким керівництвом Мирослава Солтиса, якого під час виступу заступав технічний керівник Роман Грамяк. Обидві групи виказали високий мистецький рівень, і були атракцією дня.

Глибокозмістовну промову про УНСоюз на святі виголосив головний касир УНСоюзу п. Іван Кокольський.

Окружний комітет був фундатором цінних нагород, а саме 25 забезпеченевих грамот по 1.000 дол. для дітей у віці від 0 до 15 років, за яких належність за перший рік покриває округа. Згадані нагороди у висліді льотерії припали на слідуючі Відділи: відділ 83 Філядельфія — 3 нагороди, 105 — Філядельфія — 2 нагороди, 128 — Кліфтон Гайтс — 3 нагороди, 245 — Трентон — 4 нагороди, 268 — Френкфор — 1 нагорода, 388 — Честер — 2 нагороди, 375 — Філядельфія — 3 нагороди, 283 — Бріджпорт — 2 нагороди, 397 — Філядельфія — 2 нагороди і 422 — Філядельфія — 3 нагороди.

Рівнож були вильосовані й інші нагороди, як телевізійний апарат, який виграв молодий пластун Адріян Скіра, настільне радіо — одержала Павліна Струзинська, настільний годинник — одержав Іван Крисько (голова відділу 383 з Бріджпорту), фотокамеру „Кодак" одержав Василь Леськів, дві українські столові лямпи одержав Микола Миць — секретар 166 відділу в Стові.

Після мистецької програми відбулась розвагова частина, під час якої оркестра Павла Малинівського приґравала до танців для молоді та старших пань і панів.

Присутніх гостей вітав і подякував їм за участь голова округи Степан Гавриш. Він спеціяльно вітав теплими словами декана філядельфійського деканату Української Православної Церкви митрофорного отця Омеляна Мицика і гостей з дальших місцевостей, як секр. 47 від. в Бетлегемі Анну Гарас з мужем Романом, урядників 245 від. в Трентоні Мартиненка і Гоянюка, секр. 347 від. в Мілвіл Тимція з дружиною, урядників 48 від. в Редінґу Миколу Дубика і Стефана Івасечка з родинами, урядників 383 від. в Бріджпорті Івана Крисько, Йосифа Хому і Андрусіва з родинами та й секр. 362 від. в Брістолі Федора Петрика з родиною. Слід підкреслити, що тим гостям належиться щира подяка і признання, бо вони, не зважаючи на химерну погоду, прибули з далеких сторін, чим засвідчили союзову солідарність. Рівнож дякував голова округи і гостям з Вілмінґтону, Кліфтон Гайтс, Честеру, Фініксвіл, Котсвілу і Філядельфії.

Щиросердечна подяка належиться членам святочного комітету, які безінтересовно і віддано підготовили це свято, а саме: дир. Мінчакові, Ямчакові, Новакові, Крамарові, Восикевичеві, Глові, Шеґінському, Саноцькому, інж. Шевченкові, Щербі, Баланчукові, Данківському, Тарнавському, Филикові, Барилці, інж. Скірі, Богданові Одежинському і Сеникові.

Належиться подяка і для пань за приготування харчів та обслуги під час свята, а саме Честер: Мартусі Ямчак, Стефанії Крамар, Анні Маковській, Агафії Комендантчук, Софії Кучері, Стефанії Рудницькій, Теклі Крика, Теклі Шевченко, Марії Пастернак і Анні Забитко; з Кліфтон Гайтс — паням Олені Глова, Стефанії Восикевич, Валентині Шеґінській і Дарії Саноцькій.

Як вже сказано, погода була химерна, зрана падав зливний дощ, але все ж таки понад 250 осіб взяли участь у згаданому святі. Це є доказом, що громадянство з великою пошаною відноситься до таких свят, і тому цією дорогою закликаємо і інші Союзові округи влаштовувати Союзові Дні - Зустрічі, які приносять багатий моральний зиск як для округ, так і для Батька Союзу.

Степан Гавриш
голова
Окружного Комітету

Успішні окружні збори Ніяґарської Округи

В суботу 25-го листопада ц.р. в попол. годинах, в залі УНО в Сен Кетеринс, відбулися дуже успішні Збори Ніяґарської Округи. Зборами проводила ділова президія в складі голови Всеч. о. М. Блаженка, п. Боровського і П. Дякова, як секретаря. До почесної президії запрошено: заст. гол. предсідника дир. Б. Зорича і головного радного і обласного організатора В. Дідюка з Торонта. Заступлені були всі відділи округи, за винятком одного. По відкритті наради, після привітів гостей і присутніх, голова округи, Всеч. о. Блаженко подав порядок нарад, який прийнято без змін. По організаційному звіті секретарів та окружного організатора п. П. Дякова, стверджено, що округа за дев'ять місяців свого існування (колись вона належала до Торонта) розгорнула гарну організаційну працю, хоч ще далеко не використано всіх можливостей у приєднуванні нових членів. Взятий на себе організаційний обов'язок ще не виконаний. Треба доложити всіх старань, щоб кінцевий місяць грудень увінчався найкращим успіхом. По звітах секретарів з окремими доповідями виступали: заст. гол. предсідника і директор Канадійської Канцелярії — п. Б. Зорич, який говорив на тему „Можливості розвитку УНС в Канаді", і головний радний і голова Торонтонської Округи п. В. Дідюк — „Практична дія організатора в терені". По доповідях відбулася активна і дуже цікава дискусія, в якій порушено цілий ряд проблем, зв'язаних з працею, дією і ростом УНС. По додаткових відповідях і вияснennях закрито Окружні Збори Ніяґарської Округи з твердою постановою присутніх: виконати своє організаційне завдання до кінця року на сто відсотків, розбудовувати організаційний апарат та систематично проводити працю, відбути союзове свято, та безперервно активізувати і здобувати право громадянства для УНС, щоб він здобув собі належне місце і трактування між всіма нашими громадськими організаціями. Бо не тільки бізнес, як дуже часто дехто говорить . . . але і велика громадська праця, ціхує нашу запомогово-братську установу. Ми переконані, що активні союзові діячі Округи під проводом свого голови Всеч. о. М. Блаженка і здібного та активного окружного організатора п. П. Дякова взяті на себе зобов'язання вповні виконають. Безперечно, що Канадійська Канцелярія і її організаційний апарат все були і будуть до допомоги всім клітинам нашої організації. Спільною молитвою і подякою закінчено Окружні Збори, після яких союзові пані гостили учасників наради дуже смачним обідом, під час якого було зроблено спільну знимку.

В. Дідюк

На смерть сл. п. М. П. Юркевича

Школа українознавства й релігії при Свято-Покровській Церкві у Філядельфії прощає свого довголітнього педагога Марію Павлівну Юркевич, що упокоїлася в понеділок 20 листопада 1967 в шпиталі у Філядельфії. Покійна Марія Юркевич, видатний довголітній педагог дошкільник, все своє життя присвятила дітям і школі: вона навчала, виховувала та публікувала праці зі свого досвіду й досліджування. Покійна так любила свою працю, що темою розмов навіть у товариських зустрічах чи вечірках у неї були діти і їх виховування. Свідома українська патріотка старих часів, належала до вищих кіл української інтеліґенції. Останні місяці свого фізичноважкого життя була під опікою друзів, відірвана від родини з причин комуніст. вандалізму на батьківщині. Похорон відбувся 25 листопада в полудневих годинах на укр. цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Р. Б.

Нове видання книжки ген. О. Сальського „Українсько-московська війна 1920"

З нагоди 50-річчя Української Національної Революції Орденська Рада Ордену Залізного Хреста Армії УНР, яка надає Залізний Хрест тільки учасникам першого славетнього Зимового Походу, перевидає твір ген. шт. генерала Володимира Сальського „Українсько-московська війна 1920 року в документах". Вперше та книжка появилась у видавництві Українського Наукового Інституту у Варшаві в р. 1933. До нового видання додано статут Ордену Залізного Хреста Армії УНР. У цій справі появилось окреме Звернення Президії Орденської Ради за підписами її голови генерала Олександра Загродського і її. секретаря Івана Винника.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

СПИСОК Ч. 86

Г. Г. Барнич	А. Шмокалюк	Б. Мельник
П. Левенець	М. Терпко	Д. Дидик
О. Левенець	О. Колінко	І. Грабар
Н. Левенець	Й. Олексишин	М. Сатурський
Г. Мурин	М. Савка	П. Прус
А. Вовк	П. Костик	В. Осадчук
О. Карфора	М. Наконечний	О. Якубік
М. Бекіш	К. Наконечна	М. Б. Лісс
М. Терлецький	Е. Будзяк	Е. Т. Лісс
О. Жулинський	М. Бобечко	В. Доляк
Г. В. Старосольський	Б. М. Дзюбінський	В. Доляк
	С. Нечипорук	Р. Доляк
А. Слота	О. Яхно	В. Доляк
Й. М. Гелета	Р. Слободян	Т. Газдун
Б. Гелета	П. Крат	В. Чуприн
Н. Луців	В. Телішевський	Г. Ковальчук
К. М. Стецюк	А. Гуш	Я. Кодний
В. Стецюк	С. Вовчук	Т. Гербовий
М. Е. Левицький	К. Буш	В. Смолінський
П. Левицький	В. Бабський	І. Якобенко
М. Лепкалюк	М. К. Пелехатий	І. Гербовий
М. Шероцький	А. Замольський	І. Ладичка
П. Постолюк	Н. Міць	П. Лесишин
І. Постолюк	М. Чорней	Г. Чепига
Й. В. Світ	С. Ткач	І. Ткач
В. Франко	Б. Мельник	Е. Волошин

Сума проголошених чеків .... $ 313.65
Раніше проголошено 22,300.16
РАЗОМ $22,613.81

СПИСОК Ч. 87

В. Явдошин	М. Мартиненко	В. Юрків
Д. Кокольський	О. Мартиненко	О. Гречин
Н. Федак	М. Бартіш	І. Козак
П. Федак	А. Пліщук	В. Гомотюк
І. Гаврилко	М. Тарасюк	М. Турчин
С. Цимбала	Л. Турчин	К. Нішке
П. Ікалович	Г. Т. Васлей	О. Б. Мацкевич
І. Козак, д-р	В. Е. Гаргай	Е. Пінчік
О. Д. Чагарин	В. Е. Гаргай	В. Сохан
С. Задойко	К. Гаргай	А. Сімок
М. Бартіш	П. Гаргай	Е. Міхалко
І. Бартіш	Г. Мисишин	Д. Л. Потічний
В. Флюнт	В. Фіцик	В. Моцюк
Е. Кінаш	І. Тростянецький	Й. Мандич
В. Ґалан	І. Тростянецький	П. Пшик
В. Ґалан	М. А. Матіяш	С. Різнік
Г. Ґалан	М Якимчук	

Сума проголошених чеків .... $ 212.40
Раніше проголошено 22,826.21
РАЗОМ $22,826.21

СПИСОК Ч. 88

М. Логаза	В. Вадуцький	С. Комар
П. Семчишин	В. Вадуцький	В. Гудселяк
М. Семчишин	А. Ворґуль	М. І. Кончак
Г. Семчишин	А. Королик	М.Модрако
Й. Кіман	П. Дембіцький	З. Гой
Р. А. Кірчов	А. Соколовський	Г. Георгієнко
Т. Кірчов	С. Шмуляк	В. Бойко
О. Децик	М. Палій	М. Захарко
К. Децик	М. Палій	М. Бориславський
М. Децик	М. І. Мороз	М. Кошетур
В. Демко	І. Сохоцький	А. Скицька
Г. Павлів	І. Марeчко	М. Дорош
І. Білас	А. Кравіцький	І. Казим
О. Бернадин	М. Удич	І. Якимяк
Й. Бернадин	Й. Гошуляк	Я. Штогрин
П. Федак	Т. Гатлан	С. Ковалевич
І. Горняк	Т. Цішкевич	С. Гаєць
М. Боліховський	А. Запаранюк	А. Торський
С. Біло	В. Котелевець	Б. Д. Лотоцький
Н. Куцик	Г. Кравчук	Б. Веліґост
Н. Підгайний	Й. Деметро	І. П. Козуп
Г. Підгайний	Г. Салюк	З. Ярема
Г. Яремко	М. Баран	Я. Головка
М. Яремко	А. Шаран	Й. Ярема
С. Данилевич	Д. Артимович	А. Г. Полькиш
С. Данилевич	А. Мазур	Б. Білінський
С. Левицький	М. Потіє	А. Моґанко
І. Такач	І. Процик	С. Квасnюк
П. Польний	І. Процик	С. Хом'як
В. Квасній	О. Сохан	Н. Березовська
О. Санецький	І. Левицький	О. Кавальковський
Л. Куцґерська	М. Баран	Н. Починок
Л. Рейнарович	М. Душник	П. Мороз
В. Колодій	М. Демидчук	П. Ґайда
І. Козак	Г. І. Войчак	Т. Чоловська
А. Трункес	П. Гавришко	В. Гринчук
М. Л. Зарицький	К. Гнатик	Р. Чоловський
М. Адамо	В. П. Сафрон	В. Васко
В. Натина	В. Яворенко	Г. Гарасимів
В. Натина	А. В. Ваврів	А. Глушевський
В. Натина	М. Яворенко	В. Когутяк
С. Павлів	М. Болюх	В. Запаранюк
С. Павлів	Д. Г. Вилдер	В. Рабарський
С. Павлів	Д. Галонзка	М. Костирко
А. Зохнюк	А. Чопек	З. Зубрицький
І. Василишин		Д. Комарницький
М. Падох	М. Кознарська	Г. Тимчишин

Сума проголошених чеків .... $ 513.00
Раніше проголошено 22,826.21
РАЗОМ $23,339.21

СПИСОК Ч. 90

П. Плечій	С. Гаррізон	М. Верхоля
М. Плечій	М. Дудра	П. Сильчак
М. Смерека	А. Осадца	В. Кавецький
Д. Смерека	Й. Тролл	М. Рижевська
М. Глова	І. Городиський	С. Касперський
В. Вацикевич	О. Городиський	С. Касперський
І. Саноцький	Р. Трешневський	Т. Козан
Д. Зозуляк	М. Верхола	С. Онищук

Сума проголошених чеків 92.85
Раніше проголошено $23,410.71
РАЗОМ 23,503.56

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ніхто нікого не думав висмівати

У „Свободі" ч. 205, 8 листопада 1967 в колонці „на тему дня появилась статтейка І. Кедрина п. н. „Хто кого висміває".

Особа, якій поставлено закиди в статтейці, не може їх збути мовчанкою.

Текст монологу про малярів - мистців і звичайних кімнатних малярів, одобрений на одному із засідань Ділового Комітету своїм сатирично - гумористичним підходом і дружнім шаржом був адресований виключно до мистців, з яких ані один з цього приводу під час виконання монологу не відчував ні обиди ні якогось пригноблення, бо ані автор тексту ані авторка - виконавець поза інтенцією розважити приявних нічого іншого на примітті не мали.

Що опінія щодо мистецької вартости монологу, як тексту і його виконання мимо спонтанних оплесків й особистих ґратуляцій багатьох осіб старої і нової еміґрації могла бути поділеною, це річ індивідуального сприймання, не згадуючи того, що не в кожної людини вроджене почуття гумору, не кожному дано належно сприймати сатиру.

Якщо тільки сам говір американців українського роду, в якому текст був писаний і виконуваний, „межував з обуренням" — як каже автор статтейки „Хто кого висміває", то цього автор монологу з болем у серці не врахував, бо з причини говору галицького простолюддя, яким говорять прим. Селепко Лавочка, Юзько Калафатюк чи Гриць Зозуля, покищо ніхто з інтеліґентних галичан, нових еміґрантів, не образився, і тому цих „несподіванок" — Слава Богу! — досі не було. Хочеться вірити, що й не буде. До речі, кожна інтеліґентна людина знає, що вже Тертуліян підкреслював виховну ролю сатири, бо: satira ridendo castigat mores.

За німецької окупації у Львові „Веселий Львів" ставив скеч, в якому висмівалось мову галичан, які прим. замість стукати вживають звичайно „пукати" і якось Галичина не образилась з цього приводу та ніхто і не думав оплюгавити автора скечу і виконавців у пресі. Поміщення згаданої статтейки вважаю якнайбільш демократичним потягненням Редакції, яка дала цим способом сатисфакцію ображеній „частині нашого громадянства". Тож вірю, що порядком цієї засади і моя відповідь буде поміщена на сторінках цього ж цінного щоденника, за що наперед дякую.

Цікаво, що ця „неприємність" постигла мене саме в мій тихий, срібний ювілей — 25 літ тому я почав містити дописи і статті в наших щоденниках і журналах.

Це, мабуть, тому, щоб мені не забракло теми.

Клим Ярославський

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 аve.

● З Українського Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 15 грудня ц. р. відбудеться там „Вечір поезії авторів в Австралії". Особисто виступить Ірена Залеська, гостя з Австралії, яка прибула до Ню Йорку на Світовий Конґрес Вільних Українців. Твори інших авторів читатимуть Валя Калин, Степан Крижанівський і Степан Магмет. Слово про авторів скаже ред. Іван Дурбак, який довгі роки жив в Австралії. Початок о год. 8 веч.

В УССР підготували до друку декілька словників

Київський журнал „Мовознавство" ч. 5 повідомив про працю Інституту Мовознавства УССР, який мав здати вже до друку перші два томи академічного курсу у 5 томах під наг. „Сучасна українська літературна мова" — „Фонетика" і „Морфологія". З теми „Етимологічний словник української мови" в чотирьох томах закінчено укладання І тому, який після відповідального редаґування буде переданий до видавництва. І том плянується видати до VII Міжнародного з'їзду славістів, який відбудеться у Празі у серпні 1968 р. У видавництві „Наукова думка" опрацьовується Російсько-український словник у двох томах (загальний обсяг 250 авт. арк.). Словник містить понад 110 тисяч російських слів з перекладом їх українською мовою. У порівнянні з Російсько-українським словником 1948 р. новий словник зріс більше як на одну третину. У ньому значно повніше представлена лексика і фразеологія сучасної української літературної мови. У 1966 р. тривала робота над підготовкою десятитомного тлумачного Словника української мови (керівник Л. С. Паламарчук). Три томи словника передані до видавництва. Перші два томи мають вийти у світ у 1968 р.

Крім цих праць, про які можна буде судити після їх видання, Інститут видає різні монографії на зразок „Теорія і методологія марксистського мовознавства", І. Білодіда „Розвиток мов соціялістичних націй" тощо. Про наклади словників не згадано нічого.

В УССР відкривають нові школи в найбільш зросійщених центрах

Один із найбільш послужливих русифікаторів України, міністер вищої та спеціяльної освіти УССР Юрій Даденков дав статтю до україномовного „Нашого Слова" у Варшаві під. наг. „Вища школа на Україні". Стаття була опублікована в ч. 44 „Нашого Слова", з метою дезінформівати українців у Польщі про справжній стан шкільництва в УССР. „Міністер" не згадує про безкоштовне навчання у вищих закладах в УССР, яке давно зникло, і переважна більшість студентів повинні вносити оплату не лише за підручники, а й за гуртожитки та за саме навчання. Пишучи, що „лише за останні роки вузи УССР підготували понад 500 тисяч фахівців", Ю. Даденков промовчує факт примусового вивозу більшости тих фахівців з України до Росії, в Сибір та ін. області, хоч згадує, що „Держава оплачує молодому спеціялістові та його родині вартість проїзду до місця роботи". Ю. Даденков називає декілька найновіших вищих учбових закладів, створених за останні роки. Кидається у вічі, що майже всі вони зосереджені в тій частині України, яка найбільше зросійщена — на Донбасі, на Харківщині. Так, нові інститути були відкриті, крім Києва: індустрійний — у Краматорському, машинобудівничий у Луганському, радіоелектроніки у Харкові, і далі. „1 вересня 1965 року почалося навчання в Донецькому університеті — восьмому університеті в УССР. В цьому році відкриваються нові вищі учбові заклади, в тому числі в Кіровограді — інститут сільськогосподарського машинобудування, в Донецьку — музично- педагогічний інститут, а в Харкові — інститут громадського харчування".

АНДРІЙ ГОЛОВКО В 1933 РОЦІ

З нагоди 70-річчя письменника Андрія Головка, в „Літературній Україні" з 5-го грудня був надрукований спогад про автора роману „Бур'ян" та ін., із згадкою про поведінку А. Головка на селі під час голоду: „Якось восени 1933 року він несподівано нагрянув до мене в село Луку над Сулою, де я тимчасово працював. Цілі дні він ходив по навколишніх селах, виїжджав у Лохвицю та Ромен, а вечорами сидів у кімнаті і запопадно писав. Точніше: писав, рвав написане і знову писав"... Не зазначено, що в тому часі А. Головко не опублікував жодного твору.

Балтімор, Мериленд

ВІДЗНАЧЕННЯ ВЕЛИКИХ РОКОВИН

(Озич). Українська організована громада в Балтіморі в порозумінні з місцевим Відділом УККА величаво відмітила 4 листопада 50-річчя Української Національної Революції, 50-річчя Українських Збройних Сил і 25-річчя УПА.

Створено Громадський Комітет на чолі з д-ром А. Лемішкою, підкомітет доповідей (голова — д-р О. Дерій), технічно-адміністраційний (голова — інж. О. Стельмах) й імпрезовий (голова — О. Зінкевич).

В присутності численно зібраної місцевої громади, священиків, комбатантів і зокрема молоді, розпочато Академію американським гимном, який виконала на піяні Ліліяна Шав'як. Доповідав д-р А. Лемішка.

Доповідач представив присутнім тло, як дійшло до української національної революції й творення наших збройних сил в 1917 р. Згадав роки українського національного підпілля між двома світовими війнами, з'ясував потребу творення УПА і її героїчні дії та зупинився на теперішній боротьбі українського народу з большевицьким окупантом.. Доповідач підкреслив, що наші історичні постаті вже записані золотими літерами в нашій історії, а ми тепер віддаємо шану і честь народові-творцеві, народові борцеві.

В концертовій частині Академії виступив загальновідомий наш бандурист і співак з Англії — Володимир Луців. Частину українських дум і пісень він виконав у супроводі бандури, а згодом при фортепіяновому акомпаніяменті знаменитої піяністки Калини Чічки-Андрієнко.

Коли ми слухали В. Луцева-бандуриста, то бачили, що його інтерпретація інша, вона скорше доходить до масового слухача і до молоді. Йому, мабуть, не важні музичні критики й знавці, для нього важніше дійти до душі українця на чужині й захопити його та дати йому в думі чи пісні шматок далекої батьківщини, нашої історії. І це В. Луцеву вдається. Сльози на очах слухачів і оваційні оплески — найкращі цього докази.

Бандура в руках В. Луцева — це не кусок мертвого інструменту. Це немов живий співтворець нашого минулого, який разом із голосом співака творить нерозривну цілість, гармонію, що відриває слухачів від дійсности й переносить в далеке, а таке близьке — українське минуле.

Виконання пісень В. Луцевим при акомпаніяменті К. Чічки-Андрієнко — це черговий доказ, яку живу й нерозривну цілість можуть творити співак і добрий піяніст-акомпаніятор.

Як глибоко врізувались в душу слухача слова пісні, свідчить виконання пісні „Слава Україні" (слова Г. Чупринки) рефрен якої

Єдність і згода,
Право й свобода,
Доля найкраща народа,

присутні сприйняли оваційно і не хотіли пустити зі сцени співака і його акомпаніяторки.

Мистецьку частину Академії збагачував своїми піснями також місцевий Український Жіночий Хор, яким диригує д-р Д. Коструб'як. Виконання пісень „Гей, волинськими шляхами" (слова О. Бабія, муз. П. Федорова), „Дріма калина" (народна пісня) й „Любіть Україну" (Слова В. Сосюри, муз. П. Бабича) при акомпаніяменті молоденької талановитої піяністки Ліліяни Шав'як та численні оплески, якими цей хор нагороджували присутні, є найкращим доказом, що цей молодий ще хор став невід'ємною частиною балтіморської громади і без нього була б у нас прірва.

Спираючись на творах Т. Шевченка, Ю. Клена, Я. Славутича й В. Симоненка, відома наша діячка п-ні Раїса Зелинська склала літературно-мистецький монтаж „Україна", підготовивши його спільно з п-ні мґр. Лідією Лемішкою. Символічну декорацію для монтажу виконав молодий мистець Василь Палійчук, представляючи різні доби нашої історії.

Виконавцями монтажу була студіююча молодь — Слава Зелинська, Богдан Булавка, Андрій Татчин, Ірка Калиновська, Уляна Стельмах і Ярко Оришкевич. Це вже вдруге цей драматичний гурток виступає перед балтіморською публікою. В учасників монтажу видно дійсно сценічний талант.

Заключною точкою Академії був військовий апель, в часі якого голова місцевого Відділу ОбВУА п. О. Хархаліс в супроводі трьох комбатантів довершив символічне передання українського прапору — символу наших визвольних змагань і збройних сил, групі пласту і сумівців. Після зворушливих слів про український прапор, його перебрав від комбатантів — пластун Богдан Притула в супроводі сумівців — Сідляка й Олексюка.

Урочистим моментом була поява на сцені п. генерала П. Самутіна, який перед образом Головного Отамана С. Петлюри, здав звіт з наших державницьких змагань, запевнюючи Його, що наша боротьба буде так довго тривати, як довго український народ буде поневолений.

Міннеаполіс, Мінн.

„ЧЕРЕМОШ" З МІННЕАПОЛІСУ У ВІНОНІ

Танцювальний Ансамбль „Черемош"

Вінона, — це мале містечко над Міссісіпі, положене недалеко, де сходяться кордони Висканзину, Айови й Міннесоти. Містечко мале, але досить багате культурно, бо є осідком трьох коледжів. Смак публіки тут доволі вироблений, бо відвідує містечко багато мистецьких груп.

Професор місцевого коледжу, д-р Л. М. Охримович від літ дбає про те, щоб українське мистецтво було тут репрезентоване. Завдяки йому Вінона знає багато про Україну. Минулого року виступав тут наш хор із Міннеаполісу, а 18-го листопада ц. р. завітав сюди відти ж танцювальний ансамбль „Черемош" під мистецьким керівництвом П. Королевича. Хоч день не був пригожий, бо в мужеському коледжі, де виступав наш ансамбль, ішов рівночасно фестиваль закордонних фільмів, усе ж наша група притягла багато публіки..

„Коли нині, в 50-ліття совєтської революції Москва кричить на весь світ про злиття народів і культур у СССР, і пописується перед світом мистецтвом під'яремних народів, називаючи його „рашен", оці молоді українські мистці приїхали сюди з далекого Міннеаполісу, щоб показати нам, що все те, що ми часто звемо „рашен", вкрадене і переважно українське" — такими словами представила публіці український ансамбль студентка, не-українка.

Публіці особливо припали до вподоби танці дітей. Найбільше признання здобув козачок у виконанні Мирослава Остап'юка та Дарусі Стець і Оксанки Остапюк. Очевидно коломийка, аркан, женці, чумак і хороводи у виконанні дівчат були прийняті дуже тепло, хоч не всі танці були виконані в належному темпі, мабуть тому, що діти були перевтомлені дорогою.

Між виконавцями вдаряла перевага дівчат над хлопцями, як у всіх наших молодечих організаціях. Коли б п. Королевичеві вдалось зрівноважити групу хлоп'ячим елементом, без сумніву можна буде запрезентуватись нею і перед найбільш вибагливою публікою.

Сольові точки, що подумані радше як інтермецца у програмі танцювальної групи, вибились, хто зна, чи не на перше місце в програмі. Солісти п. Лідія Курилко і Славомир Луців — це виконавці справді високої кляси.

Залишилось би ще підкреслити високомистецький музичний супровід пань Кіри Цариградської і Ольги Луцик та милу появу заповідачки п. Марії Стець. Найбільше ж признання за успіхи дітей належиться керівникові ансамблю п. Королевичеві, бо вивчити ту дітвору і довести її до такого мистецького рівня вимагає дійсно великої жертви і любови до українського танку.

Та не менше признання треба висловити теж батькам, що не жаліють труду возити діти на проби, та їдуть з ними на виступи у дальші місця, як ось до Вінони.

Рвучкому „Черемошеві" бажаємо залити бурхливим ритмом козачків і коломийок усю територію середньо-східньої Америки, кудою пливуть води лінивої Міссісіпи.

Вінонський

Шикаґо, Ілл.

БЛАГОРОДНИЙ ЧИН

Деякі громадсько-суспільні організації занепадають, натомість жіночі, головно суспільно допомогові оживають і щораз краще розвиваються.

Наприклад, 26-го жовтня три товариства, а саме Окружна Рада СУА, Укр. Золотий Хрест і „Самопоміч" в Шикаґо, відбули спільну нараду під головуванням п. Любомири Шандра, голови ОР. СУА, та координуючи свою діяльність, дали ініціятиву до заснування „Бюра Суспільної Опіки" в домівці СУА, 936 Норт Вестерн Евеню, котре кожної суботи від 11 - 2 по полудні буде уділяти безплатно хворим, немічним, старшим віком, вдовам і сиротам поради правного і адміністративного характеру, як також допомоги характеру морального і, по змозі, матеріяльного.

Головним керівником-директором бюра зобов'язалася бути відома суспільна діячка і професійний правник п. Катерина Гульчій.

До ведення канцелярії зголосилася п. Зеновія Литвинишин, а до помочі їм будуть члени повищих товариств і відповідні референти.

Це є дуже гарна і благородна діяльність, не тільки тому, що це є праця безплатна, а потребуючих є багато, поодинокі товариства не мають змоги ні сили подолати цим потребам, але спільно при фахових і жертвенних силах можна буде доконати великого діла.

Велике признання належить цим організаціям і їх членам, що при сучасному розбитті і роз'єднанні нашої еміґрації заініціювали заснування такого Допомогового бюра і безплатно, жертвуючи добровільно свій час і свій труд для наших людей, котрих недоля навістила нещастям.

Українське громадянство і українські товариства в Шикаґо й околиці прохається піддержати морально, як теж матеріяльно і своєю добровільною чинністю допомогти цій ініціятиві. Прохається приєднатися до такої християнсько - гуманної допомогової установи, яким є вищеназване „Бюро Суспільної Опіки" в Шикаґо.

Анна Рибак
голова УЗХ

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕЙСАКУ САТО ЗАКЛИКАВ В'ЄТНАМСЬКИХ КОМУНІСТІВ ПРИПИНИТИ ВІЙНУ у В'єтнамі і погодитись на переговори про дальшу долю Південного В'єтнаму. Він склав ту заяву у промові в Клюбі закордонної преси у Токіо. Ейсаку Сато перестеріг проти загрози збоку Комуністичного Китаю, що осягнув атомову зброю та підкреслив можливості для Японії — грати більшу ролю в міжнародному житті.

ПАПА ПАВЛО VI ВИГОЛОСИВ В МИНУЛУ НЕДІЛЮ 10-ХВИЛИННУ ПРОМОВУ з вікна своєї кімнати у Ватиканському палаці, поручаючи пам'ятати в Різдвяному часі про найбідніших та поспішити їм з допомогою. Під час промови Папи падав зливний дощ, але площа святого Петра була вщерть повна вірних.

Ню Йорк, Н. Й.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ ОДВУ

З нагоди Першого Світового Конгресу Вільних Українців до Ню Йорку приїхали тисячі наших громадян зі всіх континентів вільного світу.

З ініціятиви Центральної Управи Організації Державного Відродження України в суботу 18-го листопада в залі Української Православної Катедри св. Володимира влаштовано товариську зустріч членів ОДВУ і Братніх Організацій з делеґатами-друзями з Европи, Арґентини, Бразилії, Канади, Австралії та інших країн, як теж членів співзвучних українських суспільно-громадських націоналістичних організацій інших країн.

Велика заля катедрального храму ледве вмістила 300 учасників, які зайняли місця за столами зі смачними стравами, приготовленими для них дбайливими руками пань 1-го Відділу Українського Золотого Хреста в Ню Йорку.

Треба спеціяльно відзначити появу достойних пань Ольги Коновалець і Софії Мельник в супроводі Голови Проводу Українських Націоналістів ред. О. Штуля-Ждановича, яких при вході на залю привітали хлібом і сіллю містоголова Головної Управи УЗХ п. Павлина Різник та голова 1-го Відділу УЗХ п. Д. Бойдуник, а бандуристи відспівали спеціяльно для них декілька пісень.

Зустріч почалась молитвою, яку провів Преосвящ. Єпископ УПЦеркви Олександер. Після чого голова 10-го Відділу ОДВУ п. Р. Крупка привітав достойних гостей, делеґатів і друзів та покликав до ведення вечором п. інж. Куропася.

Серед визначних гостей побіч голови ПУН ред. О. Штуля - Ждановича були приявні, крім осіб, які очолюють установи ідеологічно споріднених націоналістичних організацій (ІСНО) та численних подруг і друзів на теренах ЗДА і Канади, члени керівних органів ОУН з теренів Европи: державний контролер інж. Д. Андрієвський, професор Мюнхенського Університету д-р Юрій Бойко, Голова УНРади Яків Маковецький, генеральний секретар Громадської Централі з Австрії надрадник Микола Іванович, заступник голови Громадської Централі з Франції Володимир Лазонівський, голова ЦПУЕН мґр. Антін Мельник, а також делеґати: ОУуВБ — Льондон інж. В. Коханівський, Володимир Хомяк, Андрій Костюк, Зенон Дмитрів; голова Організації Української Молоді у Франції Тарас Горішний, Товариства „Відродження" в Арґентині — Іван Чарнецький і Леонід Філь; з Бразилії — голова Українського Бразилійського Клюбу і Хліборобсько-Освітнього Союзу Степан Плахтин, від молоді пані Мазепа та ін.; з Австралії — інж. С. Мудрицький і ін.

В днях 15-го і 16-го листопада в рамках СКВУ відбулась в Ню Йорку студійна Конференція ОДВУ, на якій були прочитані доповіді: проф. д-р Богдан Боцюрків — „Ідеологічна криза в СССР та Україна", А. Заревівський та ред. Олег Штуль-Жданович — „Сучасний суспільно-політичний стан в Україні", Ярослав Гайвас — „Край і еміґрація", інж. Осип Зінкевич — „Боротьба з большевизмом по цей бік залізної заслони", а на товариській зустрічі голова Президії цієї Конференції п. О. Пундик ознайомив присутніх з ходом думок вищезгаданої Конференції.

Зустріч проходила в теплій, товариській атмосфері. Інж. Куропась викликав до слова друзів одного за другим, і зібрані на залі мали нагоду послухати виступи пп. д-ра Дениса Квітки-Квітковського, проф. д-ра Петра Стерча, д-ра Степана Росоху ред. „Вільного Слова" з Торонта, Ярослава Гайваса, Миколу Плавюка, Валентину Мушинську з Дітройту, яка склала привіт від Головної Управи УЗХ, а також щиро привітати ВШ. п. Савчук, визначну громадську і політичну діячку, Голову Організації Українок Канади з нагоди її 40-літньої громадської діяльности та ВШ професора Грановського з його 80-літтям та побажати їм многих літ для успішної праці і завершенню їх задумів.

Художнім доповненням зустрічі був виступ наших відомих бандуристів: п. проф. Левицького та п. Юркевича. Цей виступ викликав захоплення авдиторії та відсвіжив спогади про боротьбу з ворогом, а також зайвий раз підтвердив правдивість слів нашого Пророка, що „наша пісня не вмре, не загине . . ."

Голова Проводу ред. Олег Штуль-Жданович висловив вдоволення, що має можливість зустрітись з друзями з багатьох країн та обмінятись думками. Він сказав, що Організація Українських Націоналістів на першому місці дбає про загально-національні справи так на відтинку крайовому, зовнішніх справ та в суспільно-громадському секторі, як і інших відтинках. Це було доказано в часі підготови і переведенні шостої сесії УНРади, яка відбулась в березні ц. р., а також в підготові і переведенні І-го Світового Конґресу Вільних Українців в Ню Йорку. Виступи доповідачів, членів Організації Українських Націоналістів, були на високому рівні, про що свідчили гучні оплески учасників Конґресу, а особливо треба відмітити доповідь проф. д-ра Юрія Бойка „Духовий стан на Україні і на еміґрації".

Минає якраз десять років з того часу, коли голова ПУН сл. п. полковник Андрій Мельник, в часі свого побуту на терені Канади, відновив ініціятиву до скликання Світового Конґресу Вільних Українців. На протязі десятьох років ОУН змагалась зреалізувати цю ініціятиву. Сьогодні ми її завершуємо. Жаль, що не можемо вітати між нами сл. п. полковника Андрія Мельника, який відійшов у вічність, але радіємо, що свідком цієї реалізації є його дружина — учасниця І-го СКВУ, яку щиросердечно вітаємо, а також вітаємо вдову основноположника УВО-ОУН сл. п. полковника Евгена Коновальця.

Ми видали книжку під наголовком „Лихо з розуму", яку привезено на І-ий Світовий Конґрес Вільних Українців. В цій книжці зібрані ориґінальні матеріяли і документи, які були отримані за допомогою нашої Організації з Краю. Треба доложити всіх зусиль, щоб українці вільного світу всіми їм доступними засобами допомогли Воюючій Україні в її змаганнях з московським ворогом.

Треба також звернути увагу і на наші недоліки, які в дальшому етапі нашої праці мусимо усунути. Мова іде про відтинок молоді, який є преважливим і якому треба приділити значно більше уваги на всіх теренах українського поселення.

Голова Проводу ред. Олег Штуль-Жданович висловив подяку всім подругам і друзям за вклад їх праці на всіх відтинках українського життя та закликав до праці для добра українського народу.

Пізно закінчилась товариська зустріч друзів з багатьох країн вільного світу. Вона дала їм можливість зустрінутись з приятелями або знайомими, яких вони не мали нагоди бачити довгі літа, поділитись своїми враженнями зі Світового Конґресу, розказати про особисті справи та обмінятись думками про події у всьому світі.

Г. Левчук

Питсбурґ, Па.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА НА ДОПОМОГУ ІНВАЛІДАМ

В щоденнику „Свобода" 1 листопада ц. р. була поміщена стаття п. І. Поритка п. з. „В Листопадові Роковини", де у виказі збірки дару українським воєнним інвалідам в 1966 році помилково пропущено нашу громаду в Питсбурґу, в якій від років проводять дуже успішно листопадові збірки директор української радіопрограми інж. М. Комічак і його дружина.

Управа Суспільної Служби Комбатантів стверджує, що зі збірку в 1966 р. інж. М. Комічак переслав на допомогу нашим інвалідам квоту 209 долярів. За мимовільне пропущення у виказі ССК перепрошуємо збирачів ВП. Панство М. Комічаків.

Ілля Журжа, секретар

У Кракові відбулась виставка українського народного мистецтва

Варшава. — Від 9 вересня до 9 листопада у Кракові тривала виставка „Українське народне мистецтво", влаштоване „з нагоди 50-ліття жовтня", як пише про це українськомовне „Наше Слово" в числі 40 з жовтня. Виставку організував місцевий Етнографічний Музей, з допомогою кількох українців. Названа газета повідомляла: „На виставці експонуються давні строї, прикладне та образотворче мистецтво. Бачимо народні строї Київщини, Поділля, Волині і Лемківщини, а також декоративні тканини, рушники — усе це відрізняється особливою колористикою й орнаментами.

Численні взори гаптів свідчать про популярність цього мистецтва на Україні. Кераміку репрезентують миски, дзбанки, пляшки, світильники, кахлі і глиняні фігурки-забавки.

В трьох стендах розміщені оздобні вироби гуцульських народних митців — торби пояси, порохівниці, пряжки, касети, тарілки, кубки і фігурки.

В окремому стенді показано прекрасні писанки з різних українських регіонів. Побіч на столі, вкритому київським обрусом, лежить обрядове печиво — коровай. Цілість виставки робить дуже миле враження, підтверджують це й записи відвідувачів, серед яких бувають і закордонні гості".

Дня 8-го грудня 1967 року відійшов у Вічність на 83-му році життя

бл. п.
о. МИКОЛА ПРИТУЛЯК

на 56-му році священства, совітник єпископської консисторії, капелан при Австрійській Армії, катехит українських гімназій в краю та член багатьох організацій.

ПОХОРОН відбувся 11-го грудня 1967 року з церкви св. Михаїла в Пассейку, Н. Дж. на цвинтар в Лодай, Н. Дж.

В глибокому смутку:

сини — ДЕНИС
ОЛЕКСА в краю
Ближча і дальша рідня тут і в краю
Приятелі і Знайомі

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. **ТИМОФІЯ ПЕЧЕНЮКА**
складають 25.00 долярів
на НТШ в ЗДА

Д-р Павло і Юлія СИДОР
Глен Еллин, Іллінойс

Замість квітів на могилу нашої членки
бл. п. **МАРІЇ ТРОЯК**
складає 10.00 долярів
на Український Католицький Університет у Римі

71-ий ВІДДІЛ СУА в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-р **СОФІЇ СМІШКО**
складаю:
20.00 дол. на Український Кат. Університет у Римі,
10.00 долярів на Сироти.

Евгенія СІВЕНЬКА

Замість квітів на свіжу могилу
нашого Дорогого Стрийця
св. п. **САВИНА АДРІЯНОВИЧА**
складаємо 30.00 долярів
на Фонд Сиріт в Німеччині.

Ольга і Стефан СТЕФАНОВИЧІ
Іванна АДРІЯНОВИЧ
Володимир і Ольга АДРІЯНОВИЧІ

СПОРТ
редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Б. В. Ґотчє", Ню Порк — УСК Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько - Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 17-го грудня, о год. 2.15 по полудні на грищі Метрополітен Овал у Маспеті, Н. Й. На дві години раніше на цьому ж самому грищі відбудеться перша зустріч дружин „Великої Десятки": Джулі я н а — Грецько-Ам. СК.

„Флаєрс", Балтимор — „Чорноморська Січ" Нюарк, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 17-го грудня о год. 2-ій по полудні на грищі Кірк Стадіону при Кірк і Екзетер Гол евнях у Балтиморі, Мд.

КАЛЕНДАРЕЦЬ КЛК НЮ ЙОРК НА ЗИМОВИЙ СЕЗОН 67/68

30-го грудня 1967 — 1-го січня 1968: Лещетарська прогулянка до лещетарського ресорту Easton Valley, Greenwich N. Y. (на схід від Саратоґа Спрінґс, Н. Й.).

13 і 14 січня 1968: Змагова Товариська Зустріч КЛК Ню Йорк і Т-ва Українських Інженерів на Союзівці. В суботу, 13-го січня, в ранніх годинах лещетарська прогулянка до Windham Ski Area, N. Y. Вечором спільна вечеря і мистецька програма, а вкінці забава на Союзівці. Програма буде точніше подана в оголошеннях.

6-го лютого 1968: Спільна вечеря КЛК із гутіркою о год. 7.30 вечором (ресторан буде поданий).

2 і 3 березня 1968, або 9 і 10 березня 1968: мають відбутися Лещетарські Першості УСЦАК у Mad River Glen, Vt. На ці змагання буде зорганізована автобусова прогулянка з Ню Йорку. Точніші дані будуть своєчасно проголошені.

— о —

УСК — „Н. П. ІНТЕР" 1:0

Ню Йорк, 10-го грудня. — Футболісти УСК-у перемогли у важких чвертфінальних змаганнях стейту з циклу гор за Чашу ЗДА сильну, темпераментну італійську дружину „Інтер" 1:0. В першій півгрі УСК домінував на грищі та перевів ряд наступів на ворота італійців. З одного з таких наступів впали одинокі ворота зустрічі, коли Ганнавей одержав м'яч від лучника і пхнув його головою в сітку „Інтеру". Но втраті воріт італійці повели гостришу гру та часто вдавались до суперечок із суддею Ляцком, який, на нашу думку, кривдив своїми рішеннями власне дружину УСК-у. Після перерви УСК протиставив твердій та завзятій грі італійців скріплену дефензиву, щоб вдержати перемогу. В тому часі наступи УСК-у на ворота суперника внаслідок зміни тактики ослабли. Грізні акції італійців ліквідувала рішуче оборона та воротар Герлі, який виловив декілька дуже небезпечних стрілів. Напад УСК-у у відповідь на гостру і брутальну гру оборони „Інтеру" застосував обстріл воріт італійців із дальшої віддалі. Кілька добрих воротних нагод у другій півгрі змарнував Ганнавей, спізнюючись до м'яча або подаючи його непотрібно до заду.

Найкращими змагунами УСК-у в цій зустрічі були: Ґарві, Бредлі, Фіні і МекКулі. Новий лівий криловий з Абісинії (ч. 14) не міг віднайти себе на цій позиції, але він кращий від Аріяса. Все таки симпатики УСК-у дають кращу оцінку Чорному, якого визначається добрим стрілами. Смага був добрий, але він вже мав кращі дні.

УСК юнаки — „Н. П. Ґота" юнаки 2:0.

І. Дзядів

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БРИТАНІКА" 2:1 (2:1)

Вашингтон, 10 грудня. — Свій другий виїзд до столиці ЗДА закінчила „Ч. Січ" важливою перемогою, що її здобули українські футболісти з місцевою „Британікою". Успіх січовиків над цим сильним суперником важливий тим, що „Ч. Січ" перервала довгу серію перемог „Британіки" і її теретичні можливості на здобуття звання першуна групи, кандидатом на якого є теж філядельфійський „Тризуб". Нормально, здобуті дві точки можна б уважати за ціні і для „Ч. Січі". Однаке, згідно із фактичним фінансовим станом клюбів АФЛіґи, ліґова „молотілка" тепер ведеться тільки за звання чемпіонів обидвох груп. В наступному сезоні, після цьогорічного двоовизійного експерименту, все повернеться до старої системи. Великі надії управи АФЛіґи та ще більші її фінансові вимоги до своїх клюбів викинули вже Гартфордський СК, викінчують заможних „Тайґерсів" з Бостону, „Рому" з Петерсону і можливо ще інших. Незавидно почувають себе фінансово дружини, що діють українські члени АФЛ. Якщо йдеться про „Ч. Січ", то можна радіти тим, що управа футбольної ланки не нарушила традиції, без уваги на тимчасові пошкоди, ввела нові молоді українські таланти (Касіяненко, Бутенко), завдяки чому в складі 1-ої дружини виступає від цю пору 12 українських футболістів! Факт — гідний наслідування усіма українськими клюбами. Саме тому цей успіх „Ч. Січі" у Вашингтоні має велику вартість.

В зустрічі із „Британікою" відмолоджена „Ч. Січ" дорівнювала їй, якщо йдеться про непереcічну футбольну техніку англійських професіоналів, які виступають у „Британіці". При цьому наші футболісти переважали швидкістю та цим разом частіше і сильніше стріляли на ворота господарів. Ведення 1:0 для „Ч. Січі" здобув з подачі Чижовича Ніколін вже в 5-ій хвилині. Вирівнання для „Британіка" здобув Фрейзер з гарної акції Мек Парляндa-Нюмена. В 30-ій хвилині Чижович стріляв другого і, як пізніше виявилося, переможного для „Ч. Січі" голя. В другій половині понисувалися дефензивні лінії обидвох дружин, які не допустили до успішного закінчення численних і гарних атак нападів. Таким чином вислід половини залишився до кінця зустрічі. В складі „Ч. Січі" виступали: Яблонський, (Махник). Воробець, Яковина, Каздоба, Бест, Ніколін, Кремоний, В. Вільчак, Чижович, Касіяненко, Бутенко і Воканті. Бракувало хворих: Снилика, Л. Вільчака, Німерчинського і Павлишина. В складі „Британіки" цим разом виступали усі війне футболістів з Атланти „Чіфс" включно з МкПарляндом, що повернувся з вакацій в Англії.

О. Твардовський

АНАТОЛЬ ПОПОВИЧ ДИРЕКТОРОМ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ „УМСА"

Згідно з повідомленням газети „Лонґ Айленд Прес" з 26-го листопада ц. р., Анатоль Попович замешкалий у Вудгевені, Н. Й., відомий спортсмен Прат Університету, був заанґажований на пост директора фізичного виховання в Центральному Відділі Квінс „УМСА" в Джамейці, Н. Й. Як подає ця газета, А. Попович був вибраний в 1933 році до збірної ЗДА високих шкіл. Останньо він був одним із тренерів і керівників футбольної дружини Лонґ Айленд Університету та рівночасно асистував викладачеві у навчанні фізкультури у Прат Університеті.

Анатоль Ігор Попович відомий в українських кругах як бувший змагун (оборонець) футбольних дружин УСК-у Ню Йорк та „Чорноморської Січі" в Нюарку, як теж як старший пластун, член куреня „Чота Крилатих".

— о —

„ЛЕВИ" ВІДПАЛИ ВІД ГОР ЗА АМАТОРСЬКУ ЧАШУ

„Леви" — „Ріверпляте" 0:2

Шикаго, 3-го грудня. — Аматорська дружина „Левів" програла вже першу зустріч за Аматорську Чашу ЗДА і цим самим відпала від дальших гор за першість аматорів країни. Прихильники аматорів „Левів" із другодивізійною дружиною „Ріверпляте" можна було сподіватися, бо дружина „Левів" переживає тепер велику кризу і вже програла п'яті змагання в осінньому сезоні. Так виелімінували „Левів", дружину із Вищої Дивізії, італійські футболісти „Марунс" із Першої Дивізії у зустрічі з циклу гор за Чашу ЗДА, а тепер прийшла на чергу поразка в грах за Аматорську чашу, теж з рук суперника з нижчої кляси.

„Леви" здобули в мистецьких грах 8 точок ще у весняному сезоні, а в другій половині сезону ледви врятувалися від спадку з Вищої до Першої Дивізії. „Левам" бракує солідних тренінґів, зв'язаної з ними кондиції та відповідного ланкового, щоб дружина оборонилась перед деґрадацією в наступному році. Бувші футболісти „Левів" та поважне число громадян обстоюють думку, що треба нашу дружину якнайбільше українізувати, бо втрачені на чужих футболістів гроші не помагають розвиткові українського спорту в Америці і Канаді. А в Шикаго є багато української молоді, в тому надійного юнацтва, яке від відповідною опікою та фаховим тренуванням зможе привернути давну славу УАСТ „Леви" з-перед десяти років. В роках 1957/58 мали „Леви сильну дружину із самих українців, яка здобула третє місце в цілій Америці. Це була аматорська дружина — гордість і слава нашої української громади Шикаґа. З професійною дружиною з платними чужинцями „Леви" не мають успіхів у грах за Чашу ЗДА вже четвертий рік.

Також фреквенція глядачів маліє з браку зацікавлення симпатиків футболу грою чужих змагунів. Зимою відбудуться Загальні Збори УАСТ „Леви", на яких треба буде вирішити дальшу долю не лише футбольної, але теж інших ланок, щоб з весною рушити наш спорт в Шикаґо із теперішньої кризи та застою. Спільними силами можна і треба це зробити для здорового розвитку українського спорту у вільному світі.

Петро Головатий

— о —

„КИЇВ" ЗАКІНЧИВ ОСІННІЙ СЕЗОН

Сумівська дружина „Київ" з Рочестеру закінчила осінній футбольний сезон двома нерішеними в останніх зустрічах. Одну точку здобув „Київ" 12-го листопада у змаганнях з дружиною „Ґанґерілн-Амерікенс", які закінчилися вислідом 2:2, а 3-го грудня сумівці знову закінчили змагання нерішено 1:1 із гольфландською дружиною „Ексцельзіор". В дружині „Києва" єдиного гола для „Києва стрілив В. Латюк.

Футболісти „Києва" відбули теж дві зустрічі у грах за чашу, а саме із „Ґанґерілн-Амерікенс", які закінчилися поразкою „Києва" 3:1, та з дружиною „Саймонс Пюр" з Боффало, з якими прийшлось сумісцям теж програти з рахунком 3:1.

До цих чотирьох останніх змагань виступав „Київ" у свому найкращому складі, до якого повернулися змагуни — студенти Андрій Слук і Василь Завадецький. Але розмокле болотнисте грище не дозволило сумівській дружині розвинути свої технічної гри. Змагуни „Києва" були розгублені і їхні акції рвалися в болоті. Дружина відчула теж брак доброго напасника Богдана Процика, який відійшов на кінець сезону до рочестерської професійної дружини „Лансерс".

„Київ" закінчив сезон з однією виграною, двома нерішеними і трьома програними змаганнями, які дали рахунок точок 4:8 і відношення воріт 10:13.

М. М.

— о —

БРІДЖОВІ ЗМАГАННЯ В НЮ ЙОРКУ

Бріджовий Клюб при УНДомі в Ню Йорку влаштував змагання в „Дуплікейт Брідж" — Повторні Гри. Ці змагання розграло дванадцять змагунів і змагунок, поділених на шість пар, при трьох столиках за системою „Говел" із таким вислідом:

місце	пара	точки
1.	З. Гловяк і І. Крупський	23
2.	М. Ковалишин і З. Шпон	22½
3.	М. Тарапацький і М. Дзядів	21
4.	П-иво В. і О. Гентиш	19½
5.	В. Шерей і М. Приплись	19
6.	Ямрозик і Решетуха	15

Мала різниця в здобутих точках між першим і п'ятим місцем доказують, що гра була вирівнана. На всіх можливих 100% точок першуни здобули 57.5%, друга пара — 56.25%, третя — 52.5%, четверта — 48.75% а п'ята — 47.5%. Все це показує, що остаточний стан змагань був вирішений в одній грі (4 гри), та що кожна пара мала однакову нагоду здобути перше місце. Навіть пара із шостого місця мала виглядн здобути таке саме число точок, як першуни (23 точки).

М. Я.

ВИПАДОК У ЛІСІ

Прекрасний — стейт Ню Йорк. Особливо північна частина. Безконечні ліси, багато мальовничих озер, велики і малих. Все це разом взяте, виглядає як рай для завзятого мисливця.

Підперезаний патрон т ашем, одягнений у червоний стрій він виглядає скорше на середньовічного рицаря, як на мисливця. Так вимагає правило. Щоб хоч трохи відрізнятися від середовища. До біди не далеко. Звичайно, мисливець іде далеко від доріг, де царство осоки й очерету, де густий верболіз, де сині озера і непрохідні болота.

Скінчилося для качок вільне життя. Втратив свою силу закон, який оберігав качине царство ціле літо. Перший постріл. Що це означає для завзятого мисливця? Він запліющує очі Коли прогреміє перший постріл, поволі розплющує очі. Дивиться навкруги, що ж нового трапилось на цій грішній землі.

Сезон полювання — свого роду відпустка. Недаром численні так і стараються, щоб взяти відпустку з початком полювання. Якщо це не вдасться, то попросту не йде на працю! Каже, що „хворий": Так вийшло і в цьому році. Після довгих приготувань декілька завзятих мисливців рішили разом поїхати на качок. Місце вибрали добре. Один з приятелів мав свій табір в дрімучім лісі, на березі чудового озера. Чудова природа, а качок багато! Виїхали, як кажуть, ще третії півні не співали. Дорога далека. Вдору приїхали. Рожевів край неба на сході. Ранок. Від озера піднімався сивий туман і поліз у долини. Роса на траві і на кущах як горох. Над очеретом пролетіла перша зграя качок, тільки свист крил чутно, ніби пролетів літак. Потім сперечалися, кому стріляти, просвистіла і друга ватага качок. Третій зграї, всі разом випалили навздогін і всі промахнулися. Звичайно, як завжди бував в такому випадку, всі посварилися. Перший газард пройшов, про дальше полювання не могло бути мови. Та й шлунки були пусті.

За годину уже булькотіла польова юшка, приправлена ароматом диму і шматками свіжої риби. До такої юшки не гріх чаркою горло промочити. Любий обід на полюванні чи на рибалці дуже смакує. Аромати лісу й поля, запах води й дим вогнища — найліпша приправа. Хлопці по - бурлацьки накинулись на обід, аж за вухами тріщало. Пропустили по одній, по другій… Розв'язалися язики. Кожний хвалив кухаря. Наш брат - українець, де б він не був, чи на забаві чи за національною барою чи так десь, завжди дотримується „традиції" запорожців; п'є, поки може. Так і в даному випадку. Після ситої трапези картина виглядала неначе після якогось бою. Потомки запорожців спали богатирським сном під кущами. Навкруги валялися пусті пляшки, пушки від пива і кістки від риби.

Було уже підвечір, коли славні мисливці прокинулись. Чомусь усі сиділи мовчки, насупившись. На душі не весело, а в роті немило. Короткий день пізньої осени. Пора і додому їхати, бо дорога не близька. Але один залишився ночувати, кажучи — куди мені спішитися, на весілля, чи на баль. Завтра я собі дам раду з качками. Побачите, скільки привезу. Правдивий мисливець мусить бути сам. Дальше оповідання говорить про тої, що залишився.

По четвертій годині починає поволі темніти, починає накрапати дощ. На небі повисли тяжкі хмари. Десь в далині спалахувала блискавка і сердито грім гримів, не дивлячись на пізню осінь. Пінов дощ похмурий глухий ліс, темне небо, чорне озеро, все це разом створило сумну картину. Часами з лісу доносились крики сови, десь далеко-далеко завив пес. Потім все стихло. Колись давно я не раз слухав оповідання про різні темні сили. Не вірив і в душі сміявся над тими, хто оповідав ті байки. Я засвітив ліхтар і рішив підкріпити свої сили. Раптом щось зашаруділо на горищі, ніби хтось пройшов. Я вирішив, що це мені почулося і далі займався трапезою. Через деякий час над моєю головою знову почулися кроки. — Що за дідько, — подумав я, на псові шерсть стала дубом. І знову тихо кругом. Через деякий час знову повторилось. Я подумав, що це хтось з моїх колег хоче настрашити мене. — Гей ти там, не роби дурниць, а ліпше злазь, — крикнув я. Знову на горищі все завмерло. Мене взяла цікавість. Я став вдивлятись у відкритий кут горища. Нічого не видно, і не чути, і раптом на самім краю появилось страшне сотворіння з вусами і бородою. Мене як вітром здуло. — Правдивий дідько, — промайнуло у голові, і все похолонуло, наче мурашки поплизли по спині.

Пройшло декілька хвилин, поки я прийшов до себе і негайно вистрілив у стелю, приблизно в те місце, де було чути кроки.

Зниялася хмара пороху, засмерділо на горищі, і щось стрибнуло вниз. Мій пес кулею вискочив з хатини і зник в темряві. Через декілька хвилин він повернувся. Він напевно знав, за ким гонився, але хіба його спитаєш…

На другу суботу я знову поїхав до табору. Тільки під'їхав до хатини, як враз з горища скочив дикий кіт, (не знаю як по українськи) і подався до лісу. Тільки тоді я зрозумів, що то за гість тоді мене настрашив.

Вітталій Корондій

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 17-го ГРУДНЯ 1967 р.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. Річні збори Б-ва св. о. Миколая — 13 Відд. о год. 2-ій по пол. в Амер. Укр. Горожанському Клюбі. Проситься чл. прибути на ці збори. Відбудеться вибір управи на 1968 р. По зборах перекуска. — Павло Шевчук, секр.

НЕДІЛЯ, 24-го ГРУДНЯ 1967 р.

MAHONOY CITY, Pa. Річні збори 305 Відд. Т-ва Запор. Січ — о год. 11:30 ранку, зараз по 2-ій Сл. Божій в церковній залі св. о. Миколая. Проситься чл. прибути. На порядку: вибір нової управи на 1968 р. Проситься довгоуючих членів вирівняти свої вкладки. — М. Гентош, секр.

НЕДІЛЯ, 31-го ГРУДНЯ 1967 р.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори 423 Відд. о год. 12-ій дня при 2435 West Шикаго евеню. Після одногодинного спізнення — збори відбудуться при наявній присутності членів. Просимо вирівняти членські вкладки. — М. Панасюк, гол., Ст. Касіян, секретар.

ТАРЗАН, Ч. 5920. Найбоко сказав був правду!

— Мій син живе, — зітхнув з полегшою Кевенда. — Так, відповів хлопець. — Я втік через джунглі, коли ніхто цього не бачив.

— Дійсно, Найбоко заслужив собі свою долю, — сказав д-р Лац, розміркувавши. — Але це направду іронія.

Тарзан притакнув. — Це, можливо, єдиний раз, коли він сказав правду… І це коштувало його життя!